

SRBSKI POSLANIK JE ODPOTOVAL IZ SOFIJE. BOLGARSKA BO ODPOKLICALA SVOJE KONZULE.

NA SRBSKI MEJI JE BAJE SA MO 300.000 NEMŠKIH IN AVSTRIJSKIH VOJAKOV. — ZADNJI ČAS STA DOSPELI ŠE DVE DIVIZIJI. — STALIŠČE RUMUNSKJE JE PRECEJ TEŽAVNO. — BOJI OB DARDANELAH. — GRŠKA VLADA JE IZJAVILA, DA BO PROTI VSAKEMU, KI BO KRŠIL NJENO NEVTRALNOST. — SRBSKI POSLANIK JE BAJE ZATO ODPOTOVAL, KER JE BOLAN. — USTAJA V DRINOPOLJU. — IZJAVA ANGLEŠKEGA ČASTNIKA.

Situacija na Balkanu.

Berlin, Nemčija, 28. sept. — Iz zanesljivega vira se je doznalo, da namerava Grška na vsak način ohraniti svojo nevtralnost. Če je to resnica, zavezniki ne bodo mogli v Solunu izkrcati svojih čet. Nekaj francoskih in angleških častnikov je sicer dospelo v Solun, pa ga bodo morali kmalu zapustiti.

Časopisje vprašuje, kaj bo storila Grška, če bodo zavezniki poskušali kršiti njeno nevtralnost.

Pogajanje.

Berlin, Nemčija, 28. sept. — Atenski dopisnik nekega tujakinskega lista pravi, da sedaj lahko potrdi vest, da so pogajanja med Grško in Rumunsko prekinjena in mogoče zelo za vedno končana. Grško poslanstvo v Berlinu je pozvalo vse v Nemčiji živče Grke, da naj se vrnejo v domovino in naj se zglase pri svojih polkih.

Poslanik je zapustil Sofijo.

Berlin, Nemčija, 28. sept. — Z Balkana poročajo, da je bil pri srbskem ministrskem predsedniku grški poslanik in mu rekel, da bo Grška odločno proti vsakemu, ki bo hotel prekršiti njene meje in ki bo kršil nevtralnost.

Budimpeštansko časopisje poroča, da je srbski poslanik Antić odpotoval iz Sofije v Belgrad. — Pred odhodom je rekel bolgarskemu ministrskemu predsedniku Radoslavovu, da je dobil daljši dopust, ker je bolehen. Ministrski predsednik mu je baje odvrnil, da bo bolgarska vlada odpočila vse svoje konzule iz Makedonije, ker so tudi oni bolehi.

Nevtralna zona.

Berlin, Nemčija, 28. sept. — "Berliner Tageblatt" so iz zanesljivega vira sporočili, da se Bolgarska in Grška pogajata, glede ureditve nevtralne zone, ki bi obsegala kakih 2500 kvadratnih jardov. Situacija, ki je zavladala zadnje dni na Balkanu, je zelo resna. Iz vsega se da sklepati, da se bodo Balkanske države umesale v vojno.

Štiri divizije.

Pariz, Francija, 28. sept. — Bolgarski kabinet je baje dobil od Nemčije naročilo, da naj mobilizira Bolgarska proti Rumunski samo štiri divizije. Bolgarska je že izdelala svoj vojni načrt. — Prve sovražnosti bodo baje začeli Makedonci, ki bodo takoj, ko se bo nudila prva ugodna prilika, napadli Srbe.

Bolgarski poslanik.

Berlin, Nemčija, 28. sept. — Raz postopje bolgarskega poslanstva v Parizu ne vira več bolgarska zastava, kljub temu, da je bolgarski poslanik še vedno v mestu.

Rumunska.

Berlin, Nemčija, 28. sept. — "Independence Roumaine" piše: Rumunska vlada ne bo izpremenila svojega stališča. Vsi diplomati so uverjeni, da je politika, ki jo zasleduje sedaj, edino prava. Vlada namerava ministrski predsednik Costinescu resignirati, ni resnična.

Izjava grofa Andrassyja.

Berlin, Nemčija, 28. sept. — Grof Julij Andrassy, bivši ogrski ministrski predsednik, je izjavil, da mora ostati Rumunska nevtralna in da bo tudi ostala. Če bi se pridružila zaveznikom in če bi

Nocoj zvečer je vladal v mestu popoln mir.

Nemčija in Dardanele.

Atene, Grška, 28. sept. — Neki angleški častnik, ki je bil pridružen generalnemu štabu angleške armade na Galipolisu, je rekel danes nekemu častnikarskemu poročevalcu:

— Nemčija je že zdavnaj ugibala, kako bi si priborila pot do Sredozemskega morja. Kampanja pri Dardanelah je tem sanjam napravila za vedno konec. Dokler bo angleško brodovje še neposkodovano, je izključeno, da bi prišel kak Nemeec na Galipolis. Naše čete so z vsem potrebnim preskrbljene. Turki so popolnoma izčrpani, poleg tega jim pa tudi primanjkuje municije. Škoda turškega naroda, da se je tako slepo ugal Nemčiji. V slučaju, da bi se Turkom posrečilo spoditi zaveznike z Galipolisa, bi se morali večinoma vsi Turki izseliti v Azijo, nad evropsko Turčijo bi pa zagospodovala Nemčija.

Dober plen.

Carigrad, Turčija, 28. sept. — Turške čete so vjele na Galipolisu dva zavezniška poizvedovalna oddelka in zaplenile precejšnjo množino strojnih pušk ter drugega vojnega materiala.

Turško vojno ministrstvo naznaja: — Položaj ob Dardanelah je neizpremenjen. Naše čete so vjele pri Anaforti dva zavezniška poizvedovalna oddelka in zaplenile več strojnih pušk. Ker je bila cela turška fronta prisiljena umakniti se, smo zaplenili razen strojnih pušk tudi veliko množino vojnega materiala. V Kavkazu je položaj neizpremenjen. Rusi še vedno napadajo naše pozicije pri Vanu, pa se morajo vedno s precej težkimi izgubami umakniti. Pred par dnevi so nameravali zavezniški izkrcati še nekaj vojščaka na Galipolis. Mi smo vse to še pravočasno opazili in jih poglani v beg.

Naša armada dobiva neprestano nova ojačenja.

Dumba odpočlcan.

Dumba je sporočil vladi v Washingtonu, da ga je njegova vlada formalno odpočlcala.

Washington, D. C., 28. septembra. — Avstrijski poslanik, dr. Dumba, je danes državnemu departmentu brzojavno sporočil, da ga je njegova vlada odpočlcala domov. Vlada bo vzela to poročilo odficijelno na znanje ter odredila vse potrebno za varnostno spremljanje, ne da bi čakala formalnega obvestila od strani dunajskega zunanjega urada. Domneva se, da bo odpočlcal Dumba dne 5. oktobra.

Danes so dospeli sem vse listine in vsi dokumenti, katere se je našlo v Angliji v posesti poročevalca Archibalda. Poslušajoč tajnik Polk je izjavil, da se je objavilo vsa poročila, ki so imela kolikar važnosti. Prepise listin se je dostavilo justičnemu departmentu v ugotovitve, če je mogoče storiti kakor korake proti poročevalcu Archibaldu, kapitanu Papeju in avstrijskemu konzulu Nuberju v New Yorku.

Nova avstrijska poslanica.

Ameriški poslanik na Dunaju, Penfield, je sporočil danes državnemu departmentu, da je sprejel avstrijski odgovor na poslanico vlade Združenih držav glede nje stališča v vprašanju dobave municije.

Nova poslanica je zelo dolga in se peča s tehnično stranjo ameriškega odgovora na protest avstrijske vlade proti dobavi municije za zavezniške. Vsebinsko se bo sporočilo potem kabla. Deloma je že znana iz dunajskih poročil.

Pittsfield, Mass., 28. septembra. Baron Erich Wiedinek, legacijski svetnik avstrijskega poslanstva, je prevel danes zjutraj posle avstrijskega poslanika.

ROJAKI NAROČAJTE SENA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKEGA DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH

Z zapadnih bojišč. Novi uspehi Francozov.

Nemci poročajo, da se je odbilo vse napade in da je zadrževali tudi nekaj pridobitev.

PARIŠKE VESTI.

Francozi zatrjujejo, da kljub velikanskemu odporu stalno prodirajo v Champagne.

Berlin, Nemčija, 28. septembra. V današnjem nemškem officijelnem poročilu se glasi, da niso Nemci le ustavili ofenzivno zaveznikov, temveč da so potom protinaskokov precej pridobili na ozemlju.

Poročilo se glasi: — Sovražnik je nadaljeval večerj z napori, da prodre skozi naše bojne črte, a ni imel pri tem nikakega uspeha. Nasprotno je imel na številnih točkah zelo velike izgube ter smo mi precej pridobili na ozemlju.

Pri naših protinaskokih smo ujeli 20 častnikov in 750 vojakov, vesled česar se je zvišalo število jetnikov, storjenih na tej točkah, na približno 4000. Med temi se nahajajo veliko častnikov. Zaplenili smo nadaljnjih devet strojnih pušk.

Pri Souchez, Angres in Roelincourt ter na celi fronti od Champagne pa do Argonov, se je odbilo vse francoske naskoke.

V okolici Souain je spravil sovražnik na pozorišče kavalериjo, iz česar je razvidno, da ne spoznavamo resnično situacijo. Dosti te kavalerijske se je umicilo in ostali so bili prisiljeni pobeigniti.

V Argonih smo vprizorili majhno prodiranje, da izboljšamo svoje postojanke pri La Fille Morte. Operacije so imele zaželjeni uspeh ter smo ujeli 4 častnike in 250 vojakov.

Na višinah pri Combres se je večerj in predvečernjem razstrelilo sovražniške postojanke in sicer potom razsežnih minskih operacij.

Francoška poročila.

Pariz, Francija, 28. septembra. V današnjem popoldanskem poročilu se glasi, da so imeli Francozi v Artois distriktu nadalje uspehe ter da so prodrli korak za korakom iztočno in južnoiztočno od Souchez.

V distriktu Champagne so nudili Nemci na nekaterih točkah močan odpor, a smo kljub temu napredovali v smeri proti griču 185, ki leži zapadno od Navarin farme.

V Argonih se je ustavilo trdovratne naskoke Nemecev s šestimi ali osmimi bataljoni proti francoskim zakopom pri La Fille Morte in Nolante. Potom francoskih protinaskokov se je vrglo nemško infanterijo iz skoro vseh pozicij, katere je zavzela.

Ozemlje pred našimi zakopi je pokrito z nemškimi mrtveci.

V večernem poročilu se glasi, da napredujejo Francozi iztočno od Souchez in da so ujeli sto Nemecev, med njimi par mož pruske garde, katero se je premestilo semkaj z iztočnega bojišča.

Tudi v Champagne so Francozi napredovali in sicer severno od Massiges, kjer smo ujeli 800 Nemecev.

V Argonih so vprizorili Nemece močno obstreljevanje na francoske pozicije. Francozi so na ta ogenj krepko odgovarjali. Infanterijskih naskokov niso vprizorili Nemei nikakih.

Gilj zaveznikov je Lens.

London, Anglija, 28. septembra. Angleška armada v severni Franciji je iztočno od Loos nadalje napredovala ter je njen cilj važno mesto Lens. Francozi, ki operirajo nadalje južno, so imeli baje tudi uspehe. Od severne strani so sedaj Angleži oddaljeni od mesta Lens le še tri milje, dočim stojijo Francozi na jugu pet milj od mesta.

Zaposleni smo sedaj pri tretji obrambni črti sovražnika", poroča general French. — "Druga je vodila zapadno od Loos".

Najostrejši naskoki cele vojne.

Amsterdam, Holandsko, 28. septembra. — V "Frankfurter Zeitung" se daje izraza začudenju, da se je vsprico tri dni dni trajajočega obstreljevanja Nemeem na zapadni fronti posrečilo vzdržati naskok zaveznikov. Nadalje se glasi v članku:

"Poročila, katere se je objavilo, ne dopuščajo nobenega dvoma o tem, da je izbruhnil na zapadni fronti vihar, ki presega vse, kar se je doživelo v sedanji vojni."

List je mnenja, da so pariška poročila glede števila ujetih Nemecev pretirana, dasiravno je gotovo, da se je ujelo veliko število Nemecev.

"Nikjer niso naši napadaleci do sedaj dosegli resničen, trajni uspeh. Obzljajemo tisoče, kateri so padli, a smo ponosni nanje, ker so držali pred nami ščit."

Berlin pravi, da se je ofenziva izjalovila.

Berlin, Nemčija, 28. septembra. Prekmorska agencija pravi, da so v Berlinu prepričani, da se je splošna ofenziva zaveznikov na zapadni fronti izjalovila. Nikake možnosti ni, da bi prodrl sovražnik skozi nemške črte vsprico 500 kilometrov dolge fronte.

Pričakovati je, da so imeli Nemei velike izgube, vendar so številke, katere se je objavilo v Parizu, pretirane. Na vsak način pa se je izjalovil naskok sovražnika in nemška boja črta je nepretrgana.

Pariško naziranje.

Pariz, Francija, 28. septembra. Poročila s fronte v Champagne kažejo, da je bilo desno krilo armade nemškega kronprincea, ki je bilo pri naskokih v petek in soboto omajano. Francoški častniki zatrjujejo, da je imela armada nemškega prestolonaslednika v zadnjih ter v bojih čelga poletja nad 100.000 mož izgub.

Prebivalstvo Pariza se ne udaja prevleklom optimizmu glede zadnjih uspehov zaveznikov. Vskak si je popolnoma na jasnem glede tega, da je bil to le pričetek, ki opravičuje najboljše nade za bodočnost.

General Marchand ranjen.

Pariz, Francija, 28. septembra. Brigadni general Marchand, ki je postal slaven v bitki pri Fashoda in ki se je tudi tekom sedanje vojne že večkrat odlikoval, je bil v soboto, tekom francoske ofenzive v Champagne, težko ranjen. Drobce granate je zadel generala v spodnje telo.

Posojilo gotovo.

Zaveznika, Francija in Anglija, bosta dobila v Združenih državah \$480.000.000 posojila.

Sir Henry Babington Smith, član komisije, ki se je pogajala z ameriškim finančniki za najete bilijonskega posojila, je večerj objavil pogoje, na podlagi katerih je postala transakcija gotova.

V izjavi se glasi, da je otvoril neki ameriški sindikat, na čelu kojega stoji bananar hiša Morgan, za Anglijo in Francijo kredit v višini \$480.000.000. Za to bosta izdala Anglija in Francija skupne obveznice v znesku \$500.000.000, ki bodo nosile 5% obresti ter bodo zapadle v petih letih. Za celo svoto jamčita obe deželi skupno in posamezno.

Posojilo se bo izključno uporabilo za plačevanje naročil iz Združenih držav, za splošne produkte in tudi za municijo.

Na neko tozadevno vprašanje se je izjavilo pri Morganu, da ni Rusija prav nič vdeležena pri tem posojilu.

Potovanje kapitana Papena.

San Francisco, Cal., 28. septembra. — Kapitan Pape, vojaški ataše nemškega poslanstva, in neki princ Hatzfeld sta naenkrat prekinila tukajšnje bivanje ter odpotovala večerj v Mehiko. Veliko se je govorilo o misiji Papena v Mehiko, a splošno prevladuje prepričanje, da nima ta misija diplomatičen značaj.

Rusi se umikajo. Boji za posest Dvinska.

Odpor ruskih armad v Volhiniji je bil popolnoma zdrobljen. Rusi potisnjeni nazaj.

BOJI PRED RIGO.

Severoiztočno od Višneva se je prodrlo ruske bojne črte. Preko 3000 jetnikov.

Berlin, Nemčija, 28. septembra. V današnjem poročilu glede operacij na iztočni fronti se glasi:

Armadska skupina Hindenburg: Nam nasproti stoječe ruske čete, katere se je večerj potisnilo nazaj na južozapadni fronti pred Dvinskom, so skušale večerj vstrajati v bolj zadaj nahajajočih se postojankah. Mi smo jih napadli ter potisnili še bolj nazaj. Južno od tega mesta so se vršili kavalerijski spopadi.

Operacije armade Eichorn v bitki pri Vilni, ki so dovedle do umikanja Rusov preko Maros Smorgon-Višnev črte, so se končale z zajetjem 70 častnikov ter 22 tisoč mož, s tremi topovi, 72 strojnimi puškami ter drugim vojnim materijalom, katerega je moral pustiti sovražnik na lieu mesta.

Južno od Smorgona so bili naši naskoki uspešni in severoiztočno od Višneva smo prodrli skozi sovražniške postojanke. Ob tej priliki smo ujeli 22 častnikov in 3300 mož.

Armadska skupina princ Leopold: Mostna prečelja iztočno od Baranovici se nahajajo po završeni bitki v naši posesti. Ujeli smo 350 mož.

Armadska skupina Maackensen: Položaj je neizpremenjen.

Armadska skupina general Linsingen si je izsilila južno od Lutskaa prehod preko reke Strij. — Vsled pritiska tega uspeha se nahajajo Rusi na celi fronti severno od Dubna na polnem begu.

Obstreljevanje v zalivu Rige.

Petrograd, Rusija, 28. sept. — Oficijelno poročilo mornariškega ministrstva z dne 25. septembra poroča, da so ruske bojne ladije obstreljevale nemške pozicije na kopneni v zalivu Rige. Neka nemška granata je padla na neko rusko bojno ladijo ter ubila dva častnika. Ruske ladije so prisilile nemške baterije, da so umaknile.

Nadaljevanje operacij proti Rusom.

Berlin, Nemčija, 28. septembra. V "Berliner Tageblatt" izjavlja znani major Morath, da bo nadaljeval nemški generalni štab z ofenzivo proti umikajočim se Rusom, neglede na naskoke zaveznikov na zapadni fronti.

Morath pravi: — Anglija se boji, da bi Rusija sklenila separaten mir ter je poslala raditega čete na kontinent, da izpremeni situacijo vsled napadov na Nemece. Angleži so imeli v teh bitkah velike izgube.

Nemci prekoračili Strij.

London, Anglija, 28. septembra. Skoro najvažnejša vest v današnjem nemškem poročilu se tiče bojev v trdnjaskem trikotniku v Volhiniji, kjer so pričeli Rusi z močno ofenzivo. Armada generala Linsingena si je izsilila prehod preko Strija ter se Rusi na celi fronti umikajo. Njih odpor je popolnoma zlomljen.

Vsled tega se domneva, da hočejo zavzeti Nemei Rovo, zadnjo tam nahajajočo, se trdnjavo, ki je še v posesti Rusov. Ker pa je ta trdnjava za gališke operacije največje važnosti, je pričakovati trdovratnega odpora Rusov.

Kanonada na morju.

London, Anglija, 28. septembra. Poročila iz Stockholma pravijo, da je bilo slišati večerj zjutraj na južni obali Švedske močno grmenje topov ter se vsled tega domneva, da se je vršil boj med nemškimi bojnimi ladjami ter angleškimi podmorskimi čolni, ki so skušali prodreti v iztočno morje.

Situacija v Mehiki.

V državo Texas je vdrl 500 mehiških banditov. — Carranza demantira. — Topovi na meji.

Washington, D. C., 28. sept. — V okraju Brownsville ob mehiški meji so zavladale zadnje dni skrajno kritične razmere. — Generalni major Funston je brzojavil danes vojnemu departmentu, da je poslal v Progreso, Tex., oddelek gorske artilerije, ker je vdrl preko meje 500 banditov. Dosedaj se še ni dalo dognati, če operirajo banditi samostojno, ali pa če delajo po naročilih Carranza. Vojni tajnik je zapovedal bandite zasledovati in jih kolikor mogoče veliko vjeti. Ker je državni departament opozoril Amerikance v Mehiki, da jim preti velika nevarnost, se jih je precej izselilo, kljub temu je pa v Sonori še vedno kakih 200 ameriških družin. Amerikanci se izgovarjajo, da nimajo dovolj denarja za pot.

El Paso, Tex., 28. septembra. Tukajšnji Carranzov konzulat odločno demantira poročila, da je Carranza onim ljudem, ki so plačali Villi davke, zapovedal davke še enkrat plačati.

Brownsville, Tex., 28. sept. — Prva baterija 4. artilerijskega polka v El Paso, Tex., je dobila povelje, da naj se takoj poda v Progreso, Tex., ker je tamošnja ameriška posadka preslaba, da bi bila kos 500 banditom, ki so vdrl preko meje.

Washington, D. C., 28. sept. — Iz zanesljivega vira se je doznalo, da so se Villove čete umaknile iz Torreona in da se nahajajo glavna sila Carranzove armade pri San Pedro de las Colonas.

Delavci povoženi v predoru.

Philadelphia, Pa., 28. septembra. — Deset delavcev je bilo ubitih in šest drugih ranjenih, ko je zavozil neki potniški vlak Philadelphia & Reading železnice danes zjutraj pri Phoenixville, 27 milj severozapadno od Philadelphije, v nekem predoru naravnost v skupino tam zaposlenih delavcev.

Vlak je pridrl s tako naglico, da niso imeli ljudje časa, da bi se umaknili. Ponesrečeni so vsi Italijani.

Pozor, pošiljatelji denarja!

Denarne pošiljave v Avstrijo bomo sprejemali kljub vojni v Italijo, pošta gre nemotljivo preko HOLLANDIJE in ŠKANDINAVIJE.

Zadnja poročila nam naznanjajo, da se denarne pošiljave ne izplačujejo v južni TIROLSKI, na GORIŠKEM, DALMACIJI in deloma v PRIMORJU. — Za del ISTRE, KRANJSKO vso in enako spodnji ŠTAJER in druge notranje kraje pa posluje pošta kakor v mirnih časih, seveda traja pošiljanje in izplačevanje kaka dva tedna dalj, nego v mirovnih razmerah.

Od tukaj se vojakom ne more denarja pošiljati, ker jih vedno prestavljajo, lahko pa se pošlje orožnikom ali znanec, ki ga od tam pošlje vojaku, ako vedo se njegov naslov.

Denar nam pošljite po "Domestic Postal Money Order", ter priložite natančni Vaš naslov in osebo, kateri se ima izplačati.

Glas			
K	\$	K	\$
5....	.90	120....	19.80
10....	1.75	130....	21.45
15....	2.60	140....	23.10
20....	3.40	150....	24.75
25....	4.25	160....	26.40
30....	5.05	170....	28.05
35....	5.90	180....	29.70
40....	6.70	190....	31.35
45....	7.55	200....	33.00
50....	8.25	250....	41.25
55....	9.10	300....	49.50
60....	9.90	350....	57.75
65....	10.75	400....	66.00
70....	11.55	450....	74.25
75....	12.40	500....	82.50
80....	13.20	600....	99.00
85....	14.05	700....	115.50
90....	14.85	800....	132.00
100....	15.60	900....	148.50
110....	16.15	1000....	165.00

Ker se cene sedaj jako suremenjajo, naj rojaki vedno gledajo na naš oglas.

TURDEKA FRANK SAKSER, 77 Cortlandt St., New York, N. Y.

GLAS NARODA

(Slovene Daily.)
 Owned and published by the
American Publishing Co.
 (a corporation.)
FRANK SAKER, President.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.
 Place of Business of the corporation and
 addresses of above officers:
 38 Cortlandt Street, Borough of Man-
 hattan, New York City, N. Y.

Če celo leto velja list za Ameriko in
 1.000 let
 1.500 let
 2.000 let
 2.500 let
 3.000 let
 3.500 let
 4.000 let
 4.500 let
 5.000 let
 5.500 let
 6.000 let
 6.500 let
 7.000 let
 7.500 let
 8.000 let
 8.500 let
 9.000 let
 9.500 let
 10.000 let

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
 izvenredno nedelje in praznikov.

"GLAS NARODA"
 ("Voice of the People")
 Published every day except Sundays and
 Holidays.
 Subscription yearly \$3.00.

Advertisements at agreement.
 Dajal bomo podoben in obojestrno se ne
 preobčujeta.

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Če se želi objaviti posredni po -
 stopni, da se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme
 odgovor, naj se nam tudi prejme

Razbita ladija.

Spisal Guy de Maupassant.

Bilo je večer, 31. januarja.
 Ko sem obedoval pri svojem
 starem prijatelju Jurju Garinu.
 Je vstopil služabnik in mi izročil
 debelo pismo, na katerem je bilo
 vse polno tujih znamk in poštnih
 pečatov.

— Saj dovoliš? — je rekel
 Jurj.

— Seveda. —

In začel je brati osem strani
 dolgo pismo, popisano z veliko
 angleško pisavo. Bral je počasi in
 pazljivo.

Zatem je položil pismo na stran
 in rekel:

— Čudna zgodba je to, katere
 ti nisem še nikoli povedal. Čuden
 slučaj, ki se mi je bil pripetil na
 Silvestrov večer. Dvajset let je že
 od tega. Danes sem star petdeset
 let, tedaj sem jih bil trideset. Te-
 da sem bil nadzornik pri zavaro-
 valni družbi, katere ravnatelj sem
 danes. Novo leto sem sklenil praz-
 novati v Parizu, kakor je bila že
 pri meni navada. Zjutraj mi pri-
 de ravnatelj povedati, da moram
 iti takoj na otok Re, v čegar bli-
 žini se je ponesrečila neka jadr-
 nica, ki je bila pri naši družbi za-
 varovana. To je bilo ob osmih
 zjutraj. Ob devetih sem bil v pi-
 samni, kjer so mi dali potrebne in-
 formacije, zvečer ob osmih sem
 pa že sedel v ekspresnem vlaku,
 ki me je pripeljal naslednje jutro,
 31. decembra, v La Rochelle. Ker
 sem imel še dve uri časa, sem si
 nekoliko ogledal mesto. Čas mi je
 zelo hitro potekel in tako sem
 kmalo sedel na malem parniku
 "Jean Guiton", ki me je imel pre-
 peljati na otok Re. V kratkem
 času smo imeli mesto za seboj.
 Dan je bil žalosten, eden onih dni,
 ki leže na sren in jemljejo člove-
 ku moč in energijo. Vse naokoli
 je ležala megla, mokra kakor dež,
 mrzla kakor led.

Pogovarjal sem se s kapitanom,
 malim možičkom, ki je bil zelo
 prijazen človek. Ko sem ga vpra-
 šal, če ve kaj natančnejšega o ne-
 sreči, mi je začel pripovedovati:

Vihar je gnil ladjo tako daleč
 na odprto morje, da je nismo mo-
 gli več pripeljati k bregu. Samo
 del tovora so rešili.

Moja naloga je bila, natančno
 pregledati vse okolišine in do-
 gnati, kaj je bil vzrok nesreči. Od
 mene je bilo odvisno, kaj bo sto-
 rila družba.

"Marija-Jozef" (tako se je
 imenovala ladija) — je pripo-
 vedoval kapitan — je bila že precej
 stara. V viharju so jo metali va-
 lovi kakor morsko lupino. Sled-
 niče jo je zagnalo morje na pe-
 sek. Vsaka pomoč je bila zastoj.

V daljavi sem zapazil temno
 točko. — Ali je to otok Re? sem
 vprašal kapitana.

— Da, gospod.

Kapitan je pokazal še na drugo
 točko v morju: — Ali vidite?

— Da, kaj je to?

— To je "Marija-Jozef".

Nisem mu mogel vrjeti. Črna
 točka je bila oddaljena najmanj
 dva kilometra od obali.

— Toda, kapitan, na mestu,
 kjer se nahaja ladija, je voda naj-
 manj sto metrov globoka.

— Sto metrov, da, prijatelj! —
 se je nasmejal. — Niti dva metra
 ne, da veste. — Zatem mi je po-
 jasnili: — Sedaj je še plima. Za
 dve uri se greste lahko izpreha-
 jat in če hočete, pridete po suhem
 do ladije. Zaostati seveda ne sme-
 te dalj nego poludrugo uro. Ta o-
 ba lje ravna kakor miza.

Kapitanu sem se zahvalil in šel
 v ospredje ladije, odkoder sem
 mogel lahko videti mestice Saint
 Martin, kateremu smo se vedno
 bolj približevali.

Na otoku smo bili kmalo. Voda
 je bila res že toliko upadla, da
 sem šel po obedu na izprehod
 proti naslednji ladiji. Hodil sem po
 puščavi, kjer je bila pred par mi-
 nutami še voda. Ladija se je ved-
 no večala in kmalo sem bil pri
 njej. Nagnjena je bila na stran,
 njene stene so bile razbite, jam-
 bori polomljeni. Vse razpoke so
 bile polne peska.

Splezal sem na krov in začel
 prodirati v notranjost. Naenkrat
 sem zaslišal nad seboj človeške
 glasove. Do mozga me je pretres-
 lo. Zdelo se mi je, da se je prebu-
 dil kak mrtvec v notranjosti in
 da bo zdajspazdal stopil predme.

Hitel sem na krov in na svoje naj-
 večje začudenje opazil na njem
 štiri osebe, ki so se me gotovo bolj
 prestrašile kakor jaz njih. Poleg
 treh mladih deklet je stal star go-
 spod. Najmlajša je hotela zbežati,
 starejši dve sta se pa tesno okle-
 nili očeta.

— Ali ste vi lastnik te ladije?

— Da, gospod.

— Ali si jo lahko ogledamo?

— Seveda, gospod.

Začel se mi je na dolgo in ši-
 roko zahvaljevati, toda jaz ga ni-
 sem razumel, ker je govoril angle-
 ško. Dekleta so bila krasna, po-
 sebno starejša, stara kakih osem-
 najst let, je bila sveža kot cvetli-
 ca. Vse Angležinje so podobne da-
 rovemu morja, ta tukaj se mi je pa
 zdela, kot da bi vstala iz peska,
 ker je bila barva njenega obraza
 podobna rožnati barvi školjke in
 ker so bile njene oči globoke kak-
 or morje.

Ker je govorila nekoliko boljše
 francosko kot njen oče, je bila
 ona za tolmäca. Natančno sem ji
 moral popisati, kako se je zgodila
 nesreča, umem je seveda, da se
 sem lagal. Zatem smo se vsi skupaj
 napotili v notranjost ladije.

Jaj sem bil neprestano pri naj-
 starejši, ki mi je pripovedovala,
 da so bili pozimi v Biaritzu in so
 prišli na otok Re, gledat ponesre-
 čeno ladjo. Bili so priprosti do-
 bri ljudje, katerih edina strast je
 bila potovanje. Ko smo bili že
 precej časa v ladiji, je zamrmala
 sama pri sebi: — Zdi se mi, da
 nekaj šumi. Bog ve, kaj je bilo
 to? —

Poslušal sem in zaslišal šume-
 nje vode. Skočil sem na krov in
 v svojo največjo grozo opazil, da
 je voda začela naraščati in da z
 ladije ni bilo mogoče več priti na
 kopno.

Anglež je hotel prebresti vodo,
 kar sem mu pa odločno odsveto-
 val, češ, da bo po preteku nekaj
 minut že par metrov visoko.

Nekaj časa ni mogel nobeden
 izpregovoriti nobene besede, sled-
 niče je pa rekla najmlajša dekli-
 ca: — Sedaj smo pa mi ubogi
 brodolomci.

Hotel sem se zasmiejati, pa se
 nisem mogel. Bal sem se, strašno
 sem se bal. Mogoče bolj za druge,
 kakor za samega sebe. Deklici sta
 se oklenili očeta in gledali na
 morje.

In približala se je noč, tako
 težka, mokra in mrzla, kakor va-
 lovi oceana. — Ničesar drugega
 nam ne preostaja — sem rekel —
 kakor prenočiti na ladiji.

— O yes! — je odvrnil Anglež.

Najmlajša deklica se je začela
 tresti od mraza. Hoteli smo iti v
 kabino, toda bila je že napolnje-
 na z vodo. Sedli smo k zlomljene-
 mu jamboru. Poleg mene je se-
 dela najstarejša. Natanko sem si
 šel, kako so ji sklepčali zobje.
 Skozi obleko sem čutil toploto
 njenega telesa in ta toplota mi je
 bila sladka kakor poljub. Niti be-
 sedice nisem več izpregovoril.

Podobni smo bili živalim, ki se
 skrivajo, hotele uteči nevarnosti.
 Kljub vsej nesreči se je pa poja-
 vil v meni občutek sreče. Srečen
 sem bil, ker sem sedel poleg de-
 kleta.

— Zakaj mi je tako čudno pri
 srcu? — sem vprašal samega sebe.

Zakaj? — Mogoče zato, ker se-
 di ona poleg mene. Mala neznana
 Angležinja? Nisem je ljubil, ker
 je nisem mogel, toda osvojila in
 premagala me je popolnoma.

Iz tisoč nevarnosti bi jo rešil,
 tisoč neumnosti bi napravil zara-
 di nje. Ali me je njena lepota ta-
 ko omamila?

Naenkrat je nekaj zastokalo.
 Najmlajša deklica je pričela jokati.
 Oče jo je nekaj tolažil, pa
 jaz nisem razumel nobene besede.

— Ali vas zebe, gospodična? —
 sem vprašal svojo sosedo.

— Da, je odvrnila. — Zelo me
 zebe.

Hotel sem ji dati plašč, pa ga ni
 hotela. Ker sem ga bil pa že sle-
 kel, sem jo ogrnil žnjim, kljub
 temu, da se je na vse načine us-
 tavljala. Pri tem sem se dotaknil
 njene roke. Po vsem telesu me je
 izpreletelo.

Voda je vedno silnejše butala
 v ladjo. Nastal je praveči vihar.

— Slabo za nas, slabo, — je re-
 kel Anglež.

In res bi bilo slabo, če bi nastal
 vihar. Vihar bi pomenjal smrt za
 vse. Sunki so postajali vedno moč-
 nejši.

Angležinja se je tresla. Čutil
 sem, da sloni čisto na meni. Naj-
 rajše bi jo posadil v naročje.

Anglež je večkrat prižgal žvep-
 lenko in pogledal na uro. Naenkrat
 mi je ponudil roko in zakli-
 cal: — Gospod, želim vam srečno
 Novo leto!

Bilo je polnoči. Dal sem mu ro-
 ko, katero je krepko stisnil. Nato
 je rekel nekaj po angleško in de-
 kleta so začela peti: "God save
 the Queen." Petje se je izgubila
 v temni noči.

Ko so končale, je začela peti
 najstarejša. Naenkrat se je ladija
 močno stresla in nagnila na desno
 stran. Deklica je padla preko me-

ne, jaz sem jopä, misleč, da je na-
 počil ugoden trenutek, z vso silo
 objel in jo začel poljubovati na
 lica, na oči, ustnice in na lase.

Oče je rekel: "Kafé!" in mila-
 da deklica v mojem naročju je
 odvrnila: "Yes", ter se posku-
 šala izviti iz mojega objema. Ta-
 krat mi je bilo vseeno, tudi če bi
 se ladija preklala na dvoje in če
 bi padla oba v vodo.

— To ni bilo ničesar hudega,
 je nadaljeval Anglež. — Samo su-
 nek. Rešeni smo!

Tedaj sem opazil na morju
 rdečkasto svetlobo. Zaklical sem
 in nekaj mi je odgovorilo. S čol-
 nom so nas iskali. Krčmar je bil
 v skrbeh, pa je poslal s čolnom po
 nas.

Rešeni smo bili. Pol ure pozneje
 smo bili že v Saint Martinu.

Anglež si je mel roke in mrm-
 ral: — Dobro bomo večerjali, do-
 bro bomo večerjali!

In res smo dobro večerjali, toda
 meni je bilo težko pri srcu.

Naslednji dan smo se ločili.
 Pred odhodom smo si stiskali ro-
 ke in drug drugemu obljubili, da
 si bomo pisali. Malo je manjkalo,
 da nisem šel za njimi. Čisto ne-
 umen sem bil. Prepričan sem bil,
 da bi se poročil z deklico, če bi jo
 le osem dni prej poznal. Človek
 je pa včasih res čuden.

Dve leti nisem slišal ničesar o
 njih. Zatem sem dobil pismo iz
 New Yorka. Deklica mi je nazna-
 nila, da se je poročila. In od ti-
 stega časa si piševa vsako leto pr-
 vega januarja. Piše mi, kako živi,
 pripoveduje mi o svojih sestrah,
 o svojih otrokih, samo o možu ne
 zapiše niti besedice. ... Zakaj ne?

Da, zakaj ne? ... Jaz ji pa pišem
 samo o tisti noči, ki sva jo preži-
 vela skupaj na ladiji. ... Ona je
 mogoče edina ženska, katero sem
 ljubil. ... ne, ... katero bi bil lju-
 bil. ... To se pravi, kdo ve. ... In
 potem. ... vse mine, vse mine. ...

Sedaj se je gotovo že postarala. ...
 najbrž bi je več ne poznal. ... Ah,
 kakšna je bila tedaj. ... tedaj na
 razbiti ladiji. ... Kako krasno bi-
 tje! ... Sedaj mi piše, da ima že
 sive lase. ... Moj Bog, to je stra-
 šno. ... Kje so njeni krasni lasje
 od prej? ... Ne, ne, deklica z raz-
 bite ladije ne živi več. ... Moj
 Bog, kako žalostno, kako žalostno
 je vse to. ...

Vrag in Dolenjci.

(

Slovanski Svet.

Zemljepisna in statistična slika današnjega slovanstva.

Napisal prof. Lubor Niederle.

(Nadaljevanje)

Obrska nadoblast nad Slovenci ni mogla biti velika, kajti Slovenci so bili dostikrat na svojo roko udarili na kakega sovražnika brez obrskih poveljnikov in brez obrskega nadzorstva.

Pozneje se je zavezniško razmerje med Slovenci in Obri izpremenilo, Obri so hoteli popolnoma gospodovati nad Slovenci, ki so se morali s sovražniki sami bojevati, dočim so Obri ostajali doma in si prilagajali plen. Ob zimskem času so hodili med Slovence in živeli na njih stroške, s silo jim jemajoč žene in hčere ter nakladajoč jim razne davke.

Seveda si obrskega gospodstva ne smemo misliti pravno urejene, stalnega in povsod enakega; bilo je marveč le faktično, v kolikor in kadar močnejši obvlada slabejšega. Obrske oblasti, ki je trajala kakih 50 let, je rešil Slovence Samo (623—258), združivši se vrne in južne Slovence v zavezniško državo, ki je bila kos Obrom, Frankom in Langobardom.

Zato vidimo, da so takrat imeli Slovenci ki so jim vladali domači vojvodi, mir pred sovražniki. Toda po Samovi smrti je razpadla njegova država in začeli so se novi boji z Langobardi, Bavarci in Obri.

Slovanski vojvoda Borut je bil sam preslab, da bi odgnal Obre; poslal je pomoči pri svojih sosedih Bavarcih, ki jo je drago plačal: Bavarci so pomagali pregnati Obre, zato pa so morali Slovenci priznati oblast Bavarcem, ki so bili podložni Frankom. To se je zgodilo v prvi polovici VIII. stoletja. Ko si je pozneje Karol Veliki podvrnil bavarsko vojvodino in Langobarde ter uničil Obre, so prišli vsi Slovenci okrog leta 800. naravnost pod frankovsko oblast: t. zv. karantanski (t. j. oni, ki so bivali po današnjem Koroškem, Kranjskem, zapadnem Štajerskem, vzhodnem Tirolskem, južnem Solnograškem in južni Dolnji Avstriji) panonski (t. j. oni po vzhodnem Štajerskem, zapadnem Ogrskem in severozapadnem Hrvaškem), kakor tudi Slovenci o Benečiji, Goricki, Gradiščanski in Istri. Karol Veliki je izpočetka pustil Slovencev njih domače kneze in vojvode, da bi se ljudstvo tem laže privadilo tuje vlade in vere. Ko so se pa druženi Slovenci, Hrvati in Srbi pod vodstvom panonskega vojvode Ljudevita, ki je vladal na ozemlju med Dravo in Savo, uprli frankovski oblasti in bili poraženi, tedaj so Slovenci izgubili domače kneze, a namesto njih so prišli nemški grofje.

Frankovsko gospodstvo je za vedno uničilo slovensko samostojnost v začetku IX. stoletja.

3. Prvi poizkusi pokristjanjevanja Slovencev spadajo v VII. stoletje, ko je vladal Samo. Sv. Amand, škof utrechtski, je hotel doseči med Slovenci mučeniško krono. Njegovo prizadevanje ni imelo trajnega uspeha, niti mučeništva ni dosegel.

Ko so prišli Slovenci za vlade Boruta pod bavarsko-frankovsko oblast, tedaj se je začelo uspešno pokristjanjevanje in sicer na severu in Solnogradu (škof Virgilij), na jugu iz Ogleja (patrijarh Pavlin II.). Karol Veliki je leta 811. določil, da bodi reka Drava od svojega izvira pa do izliva v Donavo meja med obema tekmečema: pokrajine severno od Drave so bile izročene nemškemu Solnogradu, dežele južno od Drave italijanskemu Ogleju.

Pokristjanjevanje po nemškem duhovništvu je škodovalo slovenski narodni in politični individualnosti. S krščanskim križem se je družil nemški meč. Slovenci so plačevali novo vero v izgubljenem svoje narodne in politične svobode. Oznanjevalcem novega verskega nje bila bolj pri srečanju desetina nego Kristusov nauk: učeni Aleuin je moral svariti pred takim počenjanjem solnograškega nadškofa Arna in opominjati oglejskega patrijarha Pavlina, naj odsluži desetino.

Slovenci so se upirali krščanstvu, ki jim je donosalo desetino in uničevalo stare šege in navade, narodno in politično svobodo. Nemški vladarji so dobro vedeli, da si ne podvržejo Slovencev, dokler jim ne uničijo poganstva, ki je bilo stebri njih neodvisnosti. Pohlepnost po bogastvu in nenasitna lakomnost sta bili najkrepkejši oviri razširjanju krščanstva. Plačevanje cerkvene desetine je bilo izmed glavnih zaprek. Končno je zmagal meč. Zato se pa tudi prav nič ne čudimo, da krščanstvo v tej obliki ni prinašalo sadu višjega duševnega, kulturnega življenja.

Vse drugačne nego pri karantanskih, so bile iz početka razmere panonskih Slovencev. Solunska brata sv. Ciril in Metod sta učila krščanstvo v duhu in resnici v slovanskem jeziku; zato sta prinašala kulturo. Položila sta temelj višjemu duševnemu življenju: figurativna pisava se je umaknila fonetični, tradicijsko slovstvo se je izpopolnilo z umetnim. Žal, da si je zopet krščanstvo sile podjarmilo krščanstvo duha: slovanski knez Svatopluk je s svojo samopasnostjo, omejenostjo in nezmožnostjo pomagal Nemcem, da so uničili delo solunskih bratov, ki je ostalo za Slovence brez trajnega in plodnega vpliva.

Panonski, kakor karantanski Slovenci so zapadli letargiji, iz katere jih je zbudilo šele le XVI. stoletje — doba reformacije.

4. Obenem s pokristjanjevanjem se je začela med Slovenci nemška kolonizacija.

Po frankovskem vojnem pravu je pripadala kralju vsa ona zemlja, ki si jo je pridobil z orožjem v roki, dalje oni svet, ki ni imel gospodarja in končno to, kar se je konfisciralo zaradi veleizdaje in nezvestobe.

Ako pomislimo na to, koliko so trpele slovenske pokrajine od rimskih časov pa do Karola Velikega, potem si lahko predstavljamo, da je bila ogromna zemlja prazna in brez gospodarja. Kralj je dal svojo imovino, kómur je hotel, v dar ali v užitek, beneficij: zaslužnim velikašem, škofijam in samostanom. Ti fevdniki so naseljevali nemške kmete in obrtnike. Tako so zasedli Nemci zlasti gorate kraje severnega Štajerskega in severnega Koroškega, ker je bil ta svet malo obljuden in obdelan, dočim so rodovitnejši deli južnega Štajerskega in Koroškega ostali slovanski. Naselnikom so se obetala obširna zemljišča, popust davka in vojaške dolžnosti. Tudi južno od Drave med večino slovenskega prebivalstva je naseljevala nemška gospoda nemške kmete.

Najstarejši urbar brižnškega gospodstva v Škofiji Loki iz leta 1160 našteva 108 nemških in 153 slovenskih kmetij. Ravno tako je bilo drugod, na pr. v Velešovem, na Kranjskem, na Bizeljskem in Podčetrtnu na Štajerskem itd.

Na drugi strani so si pa tudi nemški meščani pridobivali posestva na kmetih sredi slovenskega prebivalstva. Na ta način so zlasti na Koroškem (Velikovec) in Štajerskem (Celje Maribor, Ptuj) nemške mesta širila svojo moč in vpliv med slovensko okolico. Na slovenskem ozemlju so se naseljevali Bavarci, Franki in Sasi, ki jih je morebiti Karol Veliki zaradi njih upornosti dajal med Slovence, kakor je to delal z njimi drugod.

Najprvotnejši in najpriljubljenejši način kolonizacije je bil ta, da so se prisvajala plodovita zemljišča, ki so šele pozneje pravno potrdila. Mnogokrat se kolonizatorjem ni zdelo niti potrebno iskati potrdila svoji novi posesti.

V X. stoletju so napravili cel kup ponarejenih listin, pripisovanih Karolingom, v katerih so pomešane prave daritve z izmišljenimi. Solnograški in pasovski škof n. pr. sta nazočila svojo moč na ta način, da sta pomagala svojim prijateljem in pristašem dobivati kraljevska zemljišča. Tudi slovenski knezi in plemiči so dajali škofijam in samostanom posestva v dar.

Nemško kolonizacijo v Panoniji so zaustavili Madžari, ko so 907. leta porazili bavarsko vojsko Luitpolda: za pol stoletja je po nehal v teh pokrajinah frankovski vpliv. Sicer je panonsko slovanstvo postalo plen Madžarov, vendar je bilo južno Štajersko rešeno za slovenstvo, ko so se po porazu Madžarov ob Lechu leta 955 od-

prla vrata na stečaj nemškemu naseljevanju, ki se je pričelo sedaj z mogočnim tokom.

Od IX. stoletja pa skoro do konca srednjega veka so prihajali tuji naselniki na slovenska stla. V XII. in XIII. stoletju je bila brez prelivanja krvi in brez hrupa pomembna vsa periferija od Slovencev zasedene zemlje. V začetku novega veka je bila nemška kolonizacija že končana.

Dasi je vsaj del koroških in štajerskih Slovencev ohranil svojo narodnost, na to so vplivali razni vzroki. O Madžarih sem že govoril. Ivan Vrhovce omenja trije vzroki:

1. V prvi vrsti morda dejstvo, da so Slovenci sprejeli krščanstvo in da so Nemci ravnali pravičnejše z njimi.

2. Jugoslovani so imeli čisto drugačne nemške sosedje nego severni Slovani: Bavarci so bili predvsem kristjani, Sasi pa so se borili za svojo svobodo do zadnjega in so se malo brigali za krščanstvo, toda bili so izvrstni organizatorji.

3. Karantanski Slovenci južno od Drave niso spadali pod solnograško nadškofijo, ampak pod oglejski patrijarhat, ki je bil slovenstvu preje prijatelj nego nasprotnik.

Res je, da so se Sasi krčevito držali svoje plemenske individualnosti; res je pa tudi, da so n. pr. bavarski škofje iz koristolovja z uničevanjem Metodevega dela pripravljali pot nemški politiki. Ali niso bili dalje Slovenci ravno tako strastni in divji nasprotniki krščanstva, kakor n. pr. polabski Slovani, dokler so pač mogli? Značilno je vsekakor, da je izraz "krščanin in krščanica" pomenjal (ponekod še danes) hlapca ali dekla.

(Nadaljujete se).

Mednarodno izmenjevanje zlata in njegov pomen.

Narodi, kakor tudi posamezniki, morejo poravnati svoje obveznosti samo na tri načine: — z blagom, s kreditnimi sredstvi, ali pa z denarjem, ki pomeni v mednarodni trgovini zlato.

Ob zbiranju vojne so vojujoče države izprevideli, da tvorijo zaloge zlata, v posesti dotičnih vladnih bank, končna sredstva, s katerimi se more poravnati vojne potrebe. Teh zalog zlata niso nič več smatrali kot podlago trgovskega kredita v lastni deželi, pač pa so postale mesto tega nekako vojno sredstvo. Vsaka država je storila potrebne korake, da prepreči izvoz zlata izven mej, razven v slučajih in potrebah, ko bi se njim zdelo prav in potrebno.

V drugi polovici leta 1914 je zapadla velika množina ameriških zadolžnic in sploh vrednostnih papirjev v Evropi in zato se je moralo izvažati zlato iz te dežele, ker je bil istočasno radi vojne prekinjen izvoz ameriške pavoje in pšenice, s čemer se je moglo plačati one zadolžnice. Ta položaj pa se je spoznalo in smatralo le začasnim, zato se je izvozilo le prav malo zlata v inozemstvo (Evropa).

V teku par mesecev potem pa so se razmere obrnile. Začelo se je izvažati pavoje v velikanskih množinah in vojujoče se države so začele nakupovati tu velikanske množine vojnih potrebščin. Pod vplivom teh dejstev so začele padati cene evropskih denarjev in sicer do tako nizkih točk, da bi bilo treba pošiljati zlato iz Evrope sem v plačilo — z drugimi besedami, izvoz iz Združenih držav v evropske države je tako presegal in nadkrilil uvoz iz dotičnih držav, da so te morale začeti misliti, na kak način bodo mogle poravnati svoje obveznosti.

Mnogi so menili, da bodo začeli prodajati nazaj v Ameriko ameriške vrednostne papirje, kar se pa ni zgodilo. Brezovomno bi bilo koristno za dotične vlade v Evropi, če bi njihovi državljani začeli prodajati ameriške vrednostne papirje ter bi denar potem naložili v vojnih posojilih lastnih dežel, vendar se zdi, da evropski lastniki ameriških vrednostnih papirjev vidijo, da imajo svoj denar najbolje in najvarneje naložen v Ameriki in da dobe tu najboljše obresti.

Ker pa se je uvoz iz Združenih držav v evropske vedno bolj večal in večal, trebalo je bilo poslati sem nekaj manjših količin zlata in skleniti tu manjša posojila, kar pa se vseeno ni zadoščevalo, da bi se moglo držati cene denarjev dotičnih evropskih držav na zaželjeni višini. Anglija je pošiljala zlato v Združene države, večino pa potom Kanade. Francija je pošiljala v Anglijo in Združene države in Rusija v veliki množini v Anglijo iz Arhangeljska v Belem morju, in to je tudi uplivalo, da so se zboljšale cene denarjev Francije in Rusije v Združenih državah, a to le začasno.

Gotovo je, da, dočim se nadaljuje vojna, so Združene države zelo važen izvor za oskrbovanje potrebščin vojujočih se držav. — Njih dolgov ne napravljajo te deželi — do rasti in morajo se poravnati na eden od treh načinov, omenjenih začetkom tega članka.

Pošiljanje blaga v to deželo skoro ne pride v poštev, ker ga dotične dežele manj proizvajajo in več porabijo doma, kakor v normalnih časih.

Kreditna sredstva lahko obstoje iz dveh oblik: prvič, prodaja ameriških lastnih zadolžnic in vred-

nostnih papirjev nazaj; drugič, prodaja njihovih lastnih zadolžnic Ameriki.

Prva pot, kakor že omenjeno ni prav v oblasti evropskih vlad, ker se nahajajo vrednostni papirji v rokah privatnih lastnikov, ki jih nečejo prodati.

Drugi način se je mislilo dolgo časa, da tudi ne obeta mnogo in da bo treba vse poravnati z zlatom. V zadnjem času pa se je pokazalo, da se bo vsa stvar uredila ravno na ta način. Že nekaj časa se mudi v New Yorku skupna komisija, obstoječa iz zastopnikov francoske in angleške vlade, ki se posvetuje z ameriškim finančniki o sklepu velikanškega posojila.

Sprva se je mislilo, da bo to posojilo dosegalo tisoč milijonov dolarjev (bilijon), a menda ne bo presevalo petsto milijonov dolarjev po zadnjih poročilih. To posojilo pa obratuje tako, da dajo francoska in angleška vlada Ameriki zadolžnice, to je, zavežejo se, da bodo v toliko in toliko letih plačevale po pet odstotkov obresti na kredit, ki ga bodo dobile tu. Kredit bo uporabljen le v nabavo živil in drugih potrebščin, a ne za streljivo.

Oton Župančič:

Gledam ...

Gledam brezo, smreko in hrast, tiho zamišljene v svojo rast, večno zamaknjene v neba dih — kakor da sam sem izmed njih...

Gledam dekle, ženo, moža — kam drvi to, kam se peha? Nem mimo njih gre neba dih — kakor da sam sem izmed njih...

† Aleksandrov-Jos. Murn:

Zdravstvuj!

Zdravstvuj! Prišel ti čas, ko bi obadva si bila na poti, ko hladno srce, trd izraz odkrila bi zaveso že prepoznati zmoti....

Čemu uklepati svobodno hrepenenje, odlašati spoznanje do daljev? Ti si tak krasna! In Tvoje življenje netilo drugim večno bo ljubav.

Izgube zavezniških mornaric.

"Taschenbuch der Kriegsflotten" poroča o dosedanjih izgubah mornaric sledeče:

Anglija je izgubila: 9 linijskih ladij, 7 oklopnih križark, 5 varovanih križark, 1 topničarko, najmanj 6 torpednih rušilcev, 1 torpedni čoln, 10 podmorskih čolnov, 1 ladijo za iskanje min, 1 parnik za iskanje min, 1 lučno ladijo, 5 pomožnih križark in 1 sanitetno ladijo.

Francija je izgubila: 2 linijski ladiji, 2 oklopni križarki, 1 topničarko, 2 torpedna rušilca, 6 torpednih čolnov, 2 podmorska čolna in 1 iskalec min.

Japonska je izgubila: 1 oklopno križarko, 1 torpednega rušilca, 1 torpedni čoln, 1 iskalec min.

Rusija je izgubila: 1 linijsko ladijo, 1 oklopno križarko, 1 varovano križarko, 1 torpednega rušilca, 1 topničarko in 1 ladijo za polaganje min.

Italija je izgubila: 2 oklopni križarki, 1 podmorski čoln, 2 torpedna čolna in 1 pomorski zrakoplov.

Novi vpoklici v Rusiji.

"Zeit" poroča preko Haaga: "Timesu" javljajo iz Petrograda: Rusija bo od moštva drugega po-

ziva za enkrat poklicala 2 milijona pod orožje. Dosedaj je odšlo 6 do 7 milijonov ruskih vojakov na bojišče, ravno toliko jih je še na razpolago; seveda pa morajo biti popreje izveščani. Nabava orožja in municije se stopnjuje, čim bo Rusija z vsem potrebnim preskrbljena, bo pomnila napadalcem odločilno bitko.

NAŠI ZASTOPNIKI.

kateri so pooblašteni pobirati naročnino za "Glas Naroda" in knjige, kakor tudi za vse druge v našo stroko spadajoče posle:

Jimmy Lind, Ark. in okolica: Michael Clair.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovšin Denver, Colo.: Frank Skrabec.

Leadville, Colo.: Jerry Jamnik.

Pueblo, Colo.: Peter Cullig, J. M. Rojts, Frank Janesh in John Germ.

Salida, Colo. in okolica: Louis Costello (The Bank Saloon).

Walsenburg, Colo.: Ant. Sattich.

Clinton, Ind.: Lambert Bolskar.

Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.

Woodward, Ia. in okolica: Lukas Podbregar.

Aurora, Ill.: Jernej B. Verbič.

Oglesby, Ill.: Math. Hribernik.

Chicago, Ill.: Frank Jurjovec.

Depue, Ill.: Dan. Badovinac.

La Salle, Ill.: Mat. Komp.

Joliet, Ill.: Frank Laurich, John Zetel in Frank Bamblich.

Mineral, Kans.: John Stale.

Waukegan, Ill.: Frank Petkovšek u Math Ogryn.

St. Chicago, Ill.: Frank Čerac u Rudolf Požek.

Springfield, Ill.: Matija Barborič.

Freestown, Kans. in okolica: Frank Kerne.

Melberry, Kans. in okolica: Marib Kos.

Calumet, Mich. in okolica: Pavel Shalts in M. F. Kobe.

Manistique, Mich. in okolica: R. Kotizan.

So. Range, Mich. in okolica: M. L. Likovid.

Aurora, Minn.: Jostio Fuzina.

Chishelm, Minn.: K. Zgone, Jakob Petrich in Frank Zagar.

Duluth, Minn.: Joseph Sharabow.

Ely, Minn. in okolica: Ivan Gouše.

M. L. Kapsch, Jos. J. Pesbel in Louis M. Perušek.

Eveleth, Minn.: Jurij Kotse.

Gilbert, Minn. in okolica: L. Vess.

Hibbing, Minn.: Ivan Pouše.

Kittville, Minn. in okolica: Jos. Adamlich.

Nashwanak, Minn.: Geo. Maurin.

Virginia, Minn.: Frank Hrovatich.

St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.

Aldridge, Mont.: Gregor Zobos.

Great Falls, Mont.: Math. Urieh.

3409 N. 5th Ave.

Red Lodge, Mont.: J. Koprivšek.

Roundup, Mont.: Tomaž Paulin.

Little Falls, N. Y.: Frank Gregorka.

Cleveland, Ohio: Frank Sakner, J. Marinkič, Chas. Karlinger in Jakob J. Jank.

Barberton, O. in okolica: Alois Raut.

Bridgeport, O.: Frank Hočevar.

Collinwood, O.: Math. Slapnik.

Lorain, Ohio in okolica: John Kus.

1735 E. 33. St.

Youngston, O.: Ant. Kikelj.

Oregon City, Oreg.: M. Justin.

Allegheny, Pa. in okolica: M. K. rinh.

Bessemer, Pa.: Louis Hribar.

Bradock, Pa.: Ivan Germ.

Bridgetown, Pa.: Rudolf Pleteršek.

Burdine, Pa. in okolica: John K. tnik.

Canonsburg, Pa.: Ivan Pask.

Claridge, Pa.: Anton Jerina.

Canonsburg, Pa.: John Koklich.

Broughton, Pa. in okolica: A. Desar.

Darragh, Pa.: Dragutin Slavič.

Dunio, Pa. in okolica: Josip Stuhor.

Export, Pa. in okolica: John Prostor.

Forest City, Pa.: Karl Zehn in F. Leben.

Frederick, Pa.: Anton Valentini.

Greensburg, Pa. in okolica: Joseph Novak.

Irwin, Pa. in okolica: Frank Demar.

Johnstown, Pa.: Frank Gabrenja in John Polanc.

Marianna, Pa.: E. Gottlicher.

Meadow Lands, Pa.: Georg Schulta.

Monessen, Pa.: Math. Kikelj.

Moos Run, Pa. in okolica: Frank Jank.

Pittsburgh, Pa.: Ignacij Podvasnik.

Ignas Magister, Z. Jakš in U. R. J. kobich.

Steelton, Pa.: Anton Hren.

Unity Sta., Pa.: Joseph Sherif.

West Newton, Pa. in okolica: Jos. Jovan.

Willock, Pa.: Frank Same in Josip Petercel.

Taole, Utah: Anton Palčič.

Winterquarters, Utah: Louis R. slach.

Black Diamond, Wash.: Gr. Porento.

Bavensdale, Wash.: Jakob Kosak.

Davis, W. Va. in okolica: John P. rinh.

Thomas, W. Va. in okolica: Fran. Kotljan in A. Korenčan.

Grafton, Wis.: John Stampfel.

Kenosha, Wis.: Aleksander Peštr.

Milwaukee, Wis.: Josip Tratnik in Frank Meh.

Sheboygan, Wis.: Frank Septer u. Heronim Svetlin.

West Allis, Wis.: Frank Rhal u. Louis Louhart.

Rock Springs, Wyo.: A. Justin, Val Stalich in Valentin Marcina.

Kanawha, Wyo.: Josip Matelj.

Slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Inkorporirano dne 21. januarja 1902 v državi Pennsylvania.

IZVRŠEVALNI ODBOR:
 Frank Sakser, predsednik, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.
 Edward Kalish, tajnik, 6119 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
 John Jager, blagajnik, 5241 Upton Ave. So., Minneapolis, Minn.

Slovinci in Slovenska Liga.

S tem člankom se ne mislimo nikomur opravičevati, pač je pa naš namen še enkrat pojasniti stališče, ki ga zavzemamo, povedati slovenski javnosti in Ameriki še enkrat, da imajo nekateri o Slovenci Ligi popolnoma napačne pojme in da s svojo vihravostjo v hipnem navdušenju dobri stvari veliko več škodujejo, kakor pa koristijo.

Slovensko Ligo se je moralo ustanoviti, Slovenska Liga je v teh težkih časih krvava potreba ameriških Slovencev. — Par tisoč nas je tukaj, raztreseni smo po celi Ameriki, časopisje in podporne organizacije so edine vezi, ki nas vežejo. Mi smo na stokrat boljše stališče, kakor so naši bratje onkraj morja. Do nas ne seže s krvjo omadeževana pest avstrijske vlade, nam ni dodeljena strašna usoda boriti se brat proti bratu, človek proti človeku. V tem pogledu smo vredni zavijanja, med nami in onimi v stari domovini, je taka razlika kot med prostim in na smrt obsojenim človekom.

Kot ljudje in kot Slovenci smo dolžni ljudem pomagati in če zaenkrat drugače ne moremo, že vsaj čustvovati z ubogim trpinčenim narodom.

Sedeli smo lepo na varnem in poslušali grozne stvari: Avstrijska vlada je poslala na bojno polje vse za vojaščino sposobne Slovence do dvaintridesetega leta. Malo kasneje so morali iti vsi do dvaintridesetega leta in pozneje do petdesetega. — Slišali smo, da doma ni kruha, da umirajo oni, ki so ostali, od lakote. Slišali smo, da je začela avstrijska vlada zatirati slovenski jezik, bralo se je o ljudeh, katere so za par mesecev zaprli, ker so javno izjavili, da so Slovani, o tisočih ranjenih in ubitih, o nemškem gospodstvu nad našimi zemljami, o popolnem zasvojenju celega naroda. Slišali in videli smo pa še več!

V naši novi svobodni domovini so se dobili ljudje, ki so to početje popolnoma odobraval, ki so pri vsaki priliki navdušeno pozdravljali krutega gospodarja, v katerega čast in slavo se žrtvuje vsa ta nedolžna kri, prelita po nepotrebnem in po krivici.

Ali ni umevno, da nas je to bolelo, da smo sklenili na ta ali oni način pomagati zatiranemu narodu v stari domovini. — Vsak pošten človek bi storil tako, in nobeden, ki se le količkaj živi v naš položaj, nam ne more zameriti.

V svesti, da vsak posameznik ničesar ne zmore in da lahko le velika večina kaj doseže, smo ustanovili v Ameriki — Slovensko Ligo.

V navdušenju, katerega nam pa tudi nikdo ne more zameriti, smo bili šli tedaj nekoliko predaleč. Vedoč, da je avstrijska vlada največja sovražnica Slovencev, smo postavili v svoj program, da moramo z vsemi silami delati za svobodo slovenskega naroda. — Vedoč, da se zamore narod le tedaj prosto razvijati in uspevati, če je samostojen in od nikogar odvisen, smo postavili v svoj program, da bomo pri vsaki priliki zahtevali avtonomijo slovenskega naroda. Vedoč, da je prvi pogoj za napredek izobrazba, smo sklenili delovati za večjo izobrazbo slovenskega naroda. Te tri točke je obsegal naš program.

Oni naš človek, kateri pravi, da naš narod ne potrebuje zgoraj omenjenih treh stvari, je sovražnik našega naroda, in nimamo pravice, da bi si nadeval ime Slovence.

Veliko vprašanje je, če se bodo naše želje uresničile, in če bo naše delo uspešno. Mi smo slabi, skoraj brez sredstev in brez velikih in upljivih zagovornikov, ki bi nam stali na strani.

Delo smo začeli iz ljubezni do bičnega naroda, iz ljubezni do bratov, ki si sami ne morejo pomagati.

Zdi se nam, da nismo napravili nobene pregrehe, če smo sklenili posvetiti vse svoje sile delu za narod, če je naša želja, da postane naš narod prost in svobodni in gospodar na svoji zemlji.

Oni Slovenci, ki vidi v tem kako pregreho, se popolnoma strinja z delovanjem avstrijske vlade, naše največje sovražnice.

Kljub temu, da so meje trdno zaklenjene in da skoraj ne pride preko njih pismo, ki ne vsebuje malega slavošpeva na avstrijsko vlado in njene krivnice — je vseeno prišel glas o naših sklepih in o našem delu med Slovence v Avstrijo. Lahko si je misliti, kako jim je bilo tedaj pri sreči. V silnem trpljenju in v neprestanem strahu za življenje, so skoraj pozabili na nas; kvečjem zavidali so nam, ker smo na varnem. Naenkrat se je med njimi razširila govorica, da so njihovi edini prišasti v teh težkih časih ameriški Slovenci, ki žnjimi čuti, ki javno govorijo sveto o zatiranem narodu in o skrajni potrebi, da se mu pomaga. — Mi tukaj smo naenkrat postali njihovo edino upanje, edino sredstvo, s pomočjo katerega bodo lahko kdaj kaj dosegli.

Časopisje, ki ga je vlada vzela v zakup, katerega urejuje vlada potom slovenskih urednikov, je bilo seveda proti nam. — Toda črke so razodevale laž, med vrsticami se je pa bralo čisto resnico.

Kadarkoli je bilo zapisano v kakem starokrajškem listu, da je Slovenska Liga v Ameriki brezpotrebna, da so Slovenci iz dna duše udani avstrijskemu cesarju, se je vedno videlo, da je urednik zapisal take in podobne besede s kravečim smreem, vendar je bilo dobro, da jih je zapisal. Ljudje po desetkrat, stokrat pretehtajo vsak stavek in v največ slučajih izvedo za njegov pravi pomen.

Našim v domovini niso natančno znane razmere, ki vladajo pri nas. Prepričani so, da še vedno delamo, to kar smo začeli, uverjeni so, da bomo dosegli cilj, katerega smo si postavili. Kako hud udarec bi bil zanje, če bi izvedeli, da smo obstali sredi dela, da smo postali apatični, da se ne brigamo za nobeno stvar več.

Naši nasprotniki imajo vedno pri rokah fraze: — Slovenci se navdušeno bore za cesarja in za domovino, vsak dan jih je po par sto odlikovanih, njihova zvestoba do habsburške monarhije je vedno večja in ni res, da bi se količkaj ohladila.

Da, je že res, da se bore, toda vsi junaški čini, ki jih napravijo, so kupjeni ponavadi s smrtno. Pred Slovincem je sovražnik, za Slovincem je madžarski ali nemški bajonet. Ker ve, da bajonetu ne more ujeti, se najraje vrže na sovražnika, in ga poskuša poklati. Slovenski vojak si išče tam rešitve, kjer vidi edino možnost za rešitev.

Če so vsi tako slepo udani slavni habsburški monarhiji, če so vsi brezmejno zvesti avstrijskemu cesarju, zakaj se pa vedno bere o samomorih slovenskih vojakov, zakaj so vse ječe po Slovenskem napolnjene z ljudmi, o katerih se je mislilo, da niso zmogni nikomur niti lasu skriviti na glavi. — Zakaj so skoraj v vsakem pismu, ki nam ga pišejo iz domovine besede: — Strašne razmere vladajo tukaj. Veliko, veliko bi vam pisali, če bi smeli, toda prišel bo čas, ko bomo lahko vse povedali.

Zakaj vse to? — Kaj imajo v mislih? — Ali si ne upajo pisati o dobrotah, s katerim jih obkrožava vlada, ali nameravajo ob ugodni priliki povedati, kako brezmejna je bila njihova udanost Njegovi Velikanstvu?

Predstavite si narod, ki je žrtvoval vse, kar je imel, ki sedaj lakote umira, kateremu jemljejo govorico in mu jo hočejo vzeti popolnoma! Po čem hrepeni tak narod? Mogoče želi izkazati še večjo pokorščino onemu, ki je vse to povzročil?

Ne, želja naroda, ki je prehodil vseh štirinajst postaj križev, ga pota sta — svoboda in ustajenje.

Dolžnost nas vseh je pomagati, da doseže svoj cilj. — Ni rečeno, da bi ga moralo doseči danes ali jutri, glavna stvar je, da ga doseže, da si pomaga iz kremljeve krivičnega gospodarja, — predno ga popolnoma ne uniči.

In v tej smeri naj gre naša pot. Pokažimo, da smo možje dela in da smo Slovenci. — Dolgo časa smo čakali, in vsak je že povedal svoje mnenje. — Sedaj preglejmo in preverimo, kdo je zastopal najboljše stališče in katerega nasveti so bili najboljši. — Oprimimo se najboljših!

Ker smo Slovenci v Ameriki edini Slovenci, ki lahko javno govorimo, ki lahko kaj napravimo za brate onkraj morja, je naša dolžnost, da se z vso vmo lotimo tega vzvišenega dela.

V tem slučaju ne smemo biti ne socijalisti, ne katoliški možje, ne liberalci. Bodimo samo Slovenci in delajmo!

Če bomo kaj dosegli, bo naše zaslužnje veliko, če ne bo mogoče ničesar doseči, bomo imeli že vsaj zavest, da smo v polni meri izpolnili svojo dolžnost.

Tovariš Kladviček.

Podlimbarski.

(Nadaljevanje).

Naša soba je bila pozimi mrzla, da bi jo pes obljabil, no za Sveti večer smo si preskrbeli kuriva iz plotov, ki so stali v bližini naših vojašnic. Takrat si premeteni davkoplačevalci še ni omissil bodičastih žičnih ograj, kjer se ne more ničesar ukrasti. Po napoju konj so tovariši sedli krog tople peči k prijetnemu pomenku, z Matičkom pa sva se morala olikati in napraviti za nočno parado.

Ob devetih sva šla pred Marijaševo stanovanje, ki se je nahajalo v posebnem poslopju v prvem nadstropju precej pri stopnicah, kjer je na oglu brlela svetiljka, ki je razsvetljevala hodnik in pa druge višje stopnice, držeče v drugo nadstropje. Ko sva stopila pred stanovanje, ki je bilo zaprto, ker nadporočnikov sluga je spal v konjušnici pri častniških konjih, je za durmi zarenčal pes Amor, kakor bi nama hotel sporočiti, da zvesto straži inetek svojega gospodarja.

Z Matičkom sva vzela vsak svoj kos kominskega kruha ter začela večerjati. Amor je umolknil, ker jedočega človeka je smatral za poštenjaka. Spravila sva se na stopnice nasproti durim. Matiček je lagotno sedel, jaz pa sem se le prislomil, kakor se je boljše prilogo. Bil sem tisto zimo kot novinec na onih delih života, ki se pri ježi najbolj dotikajo sedla, tako odrgnjen, da šest tednov nisem pošteno sedel razen na konja, kjer se mi je pri prvih konjskih kretanjah od samih bolečin zazdelo, da na dnevnem nebu migljajo zvezde. Natlačila sva si pipi in pušče sva sovražno zrla v mrčne duri. Kmalu pa naju je premagala utrujenost in začela sva dremati. Tedaj so se odprle zadnje hodniku tretje duri in iz njih se je ulila žarka luč na mostovž. — Precej za tem sva slišala kako je drgnila trda ščet lesene podnice.

— "Poslušaj, kako drga! Sveti večer je, pa dekli ne dajo miru!" je rekel Matiček.

— "Ali jo poznaš?"

— "Poznam. Tista Barba je, ki gre vsako jutro ob osmih s čajo na trg, potepje oči, pa vendar na obe ušesi rada sliši, kaj se govori o njej. Tam-le pri poklovnem kroku ji jaču Banderju."

— "Ti se pa že dobro izpoznaš v terenu."

— "Iz Kolovraškega je doma, z očetom sva večkrat šivala tam. Že črevlje sem ji meril. Njena gospodinja Biderca je sitna, nezaupljiva, skopa baba; vse preračuna in pretehta, kar prinese Barba s trga; vsako stvar ji predrago kupi; če razbije krožnik ali kozarec ga mora gospodinja dražje plačati nego velja v trgovini; — vsak krompirček ji pošteje, ki pride v lonec in na mizo; hrano ji daje vojaško, plača namreč zanjo porejito menaže ter hlebček kominskega kruha na dan in še to bi rada dobila zastoj. Naši kuharji pošiljajo za Barbo najlepše porej, kakor v podčastniško sobo. Zato se pa tudi redi kakor bolha."

— "Kako si pa domač pri njej, Matiček?"

— "Saj je zaradi mene sem prišla. Na svetega Martina dan je prišla."

— "Ali se boji, da bi se ji Kladviček ne izneveril?"

— "Bo že tako, hudiča! Lažje se služi, ako ima človek svojo žensko."

— "Dobra je ženska, dobro."

— "Ti gledaš rajši v bukev." Matiček je povedal prav: "az sem gledal rajši v knjige."

— "Ej, malo moram pa vendar porekognoseirati po hodniku."

— "Tovariš je skokoma vstal in zarožljaj s sabljo na kar je pes žalostno zalajal. "Molči, mrha kosmata, da ti ne razčesam pasje duše!" je robnil Matiček, toda

oni za durmi ni utihnil. "Ako jaz ne morem spati, naj pa še drugi ne!" je rekel tvariš in trčil z ostrogoma. Nov pasji lajež. Matiček se je zagnal proti durim in začepetal z nogama. Še hujši lajež.

Tedaj je stopila iz onih duri, za katerim je dekla pomivala vežo, dolga in suha ženska s naočniki. Osato je gledala na naju.

— "Aha, krojačica Biderca je, tista suha preklja", je šepetal Matiček ter se postavil pred Marijaševo stanovanje v vojaški postoj, strmo zroč proti oni ženski, kakor bi ji izkazoval vojaško počaščenje. Krojačica je zopet izginila v vežo. "Boš videl, zdaj-le nama pošlje kakšno povelje, če ne pride njen stari bav-bav sam", je rekel tovariš.

In res, kmalu zatem je prišlo zalo in krepko dekle z lepimi, široko odprtimi očmi k nama. Z najmilejšim glasom je zaklepetalo: "Gospa so ukazali, naj vama povem, da ne smeta nagajati psu, ki bo s svojim lajanjem spravil vso hišo pokonec. Ona hoče imeti mir ponoči."

— "Glej, Barbka, kako pametno govoriš. Tudi midva hočeva imeti mir ponoči. Se pes ga ima rad, a človek ga nima, človek ga nima", je mehko in prepričevalno odgovoril Matiček, segel z roko pod Barbino bradico, pridvignil njeno okroglo glavo ter se zazrl vanjo. Deklica je zardela, ker spodobilo se je pokazati nekaj sramežljivosti zaradi mene, ki sem, ubogemu Lazarju podoben, slonel na stopnicah. Z ramo je odrinila Kladvičkovo roko.

— "Pa zakaj ta grdi nadporočnik ni vzel svojega psa s seboj? Saj ga navadno jemlje."

— "Pa zakaj — res — o Barbka —" Kladvičkova desnica se je zopet iztegnila.

— "Morda pojde k polnočnici. Pa zakaj postavlja zvečer vojaške k svojim durim?"

— "Pa zakaj si nocoj tako ljubka — Barbka?"

— "Mari naj bi vas zapiral, da se vsaj naspite."

— "Mari naj bi me zaprl k tebi, o Barbka, ki si tako rdeča in vroča."

— Glej jo, črevljarsko dušo! Kako pa se ere v ljubezenski maščobi! — sem se začudil v sebi ter izvalil izza bluze drobno knjižico.

Deklica je z ramo lahno odpehnila Kladvičkovo desnico, ki je bila dromljala ob njenem ušesu po kviku počesanih lasih in po njenem belem vratu. "Meni se vojaški smilijo."

— "Pa zakaj, o Barbka?"

— "Zakaj?" Tovariševa desnica se je v tretje iztegnila.

— "Ker toliko trpe na jahalniči. Včasih pogledam skozi kuhinjsko okno in vidim, kako siromake opletavajo z bičem in kako cepajo s konji."

— "Dobro, da ne vidiš v pokrito jahalniči."

— "Novinci, ti so šele pravi reveži. Od jahanja so vsi odrti in krvavi po stegnih. Marsikateri hodi kakor tisti otroci s krivimi nogami, preden jih shodijo." Barba je pogledala name z izrazom pomilovanja za mojo bedo in očitantja za mojo hojo.

— "Do spomladi se koža ustroji, da je trda kakor svinjsko usnje."

— Hvala ti, Kladviček! Prav potolažil si me s svinjskim usnjem — sem si mislil.

— "Pa zakaj premišljuješ, Barbka, o vojaških stegnih? To se že prenese," je rekel Matiček ter vepnil dekleto v napeto lice.

— "Kaj premišlujem? Le tako pravim, ker so gospod Binder povedali. In gnoj morate nositi z golimi rokami."

— "Kaj naj ga nosimo z belimi rokavicami?" sem se oglašil jaz, da bi pri dvospevu dveh razžarjenih sre ne veljal za prečtorastega.

Deklica je s svojim širokim pogledom obrnila mojo suho dolgoz in nič več. Okrenila se je k Matičku.

— "U, kako te je danes cijzil merjasec po dvorišču in te butnil ob zid. To te je bolelo."

— "Ko bi drugih bolečin ne bilo na svetu —" Tovariš je vzdihnil in se ozrl name, kakor bi se hotel pohvaliti: Glej, kako dobra je moja Barbka.

— "Nu, naročila sem vama, kar so mi ukazali gospa in zdaj moram hiteti s pomivanjem."

— "Pa zakaj že greš, Barbka, ki si tako dobra in usmiljena."

— "Do enajstih mora biti moje delo končano, potem se napravim in grem k polnočnici."

— "Ti greš k polnočnici? Onda grem tudi jaz", je rekel Matiček in v vzhiciosti je popraskal z ostrogo po dvernem podboju. Amor je strašno zarenčal.

— "Ali ne boš tiho, mreina kodrast", je mirila deklia ter naperila ljubko šobo v dolenjo dverno špranjo.

Zdajci je zahrkal pri tretjih vratih raskav glas. Biderca je stala zopet na hodniku.

— "U, stare burkije se niso na gorkem", se je tiho in ljubeznivo izrazil moj tovariš. Zopet se je postavil na "abak" ter se strmo zazrl v ponočni strah. Barba je tihih korakov odhitela k svoji gospodinji, ki jo je, godrnjačje, spodobne besede, polnila v vežo.

— "Vidiš, kako ravna skupulja z njo?" je rekel Matiček.

— "Kavalirista ni na njej, čeprav je sicer lahko visoka gospa. Pa kako pojdeš k polnočnici, če se do tedaj ne vrne Marijaš?"

— "Pojdem pa brez nje in jutri naj me v božjem imenu zapro. Obljuba dolg dela." Zasukal se je napeti in ob steni je tihotapil k onim durim, odkoder se je slišalo enomerno ščetno praskanje.

— "Nič ne počneva, gospod moster. Pes je sit pa laja. Ko bi me ne kdo nasitil, bi morda tudi zalajal. Sit pes se na zvezdo laja, pravi pregovor", je prešerno rekel

črevljar. Krojač ga je debelo pogledal.

— "Dolčas mu je po gospodarju, se pa z nama zabava", sem nedolžno pristavil. "Miriva ga, kolikor moreva, pa mu ne moreva zavezati unazana goba."

— "Tega ni mogoče prestat, tu naj gospod kapitan napravi red — basta! Tudi jaz sem služil svoje dni pri kirasirjih, pa takšnih neredov pri nas ni bilo — ne! Ponoči naj kavalirist spi, ali naj straži"

(Konec prihodnjič.)

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 CORTLANDT ST. NEW YORK, N. Y.

MOLITVENIKI:

Duhovni boj —.60
 Evangeljska zakladnica —.50
 Gospod usliši moje molitve z pesebno velikimi črkami \$1.00
 Ključ nebeskih vrat —.50
 Jezus in Marija —.40
 Marija Varhinja —.60
 Marija Kraljica —.60
 Skrbi za dušo —.60
 Vrtec nebeski —.40

POUČNE KNJIGE:

Ahnov nemško-angleški tolmač, vezan —.50
 Angleško-slovenski in slovensko-angleški slovar —.40
 Berilo prvo, vezano —.30
 Berilo drugo, vezano —.40
 Berilo tretje, vezano —.40
 Cerkevna zgodovina —.70
 Dobra kuharica, vezano \$3.00
 Domači živnozdravniki —.50
 Evangelij —.45
 Fizika 1. in 2. del —.50
 Hitri računar, vezano —.40
 Katekizem vez. veliki —.40
 Katekizem vez. mali —.15
 Nemščina brez učitelja, 1. in 2. del vezano —\$1.20
 Občna zgodovina —\$4.00
 Pesmarica, nagrobnice —\$1.00
 Poljedelstvo —.50
 Popolni nauk o čebelarstvu, vezan —\$1.00
 Postrežba bolnikom —.20
 Sadržaja v pogovorih —.25
 Schimpffov nemško-slovenski slovar —\$1.20
 Schimpffov slovensko-nemški slovar —\$1.20
 Slovenski pravnik —\$2.00
 Slovenska Slovnica, vez. —\$1.20
 Slovenska pesmarica 1. in 2. zvezek po —.60
 Slovensko-angleška slovnica, vez. —\$1.00
 Spisovnik ljubavnih pisem —.40
 Trtna us in trtojeja —.40
 Umna živinoreja —.50
 Umni kmetovalec —.50
 Žirovnik, narodne pesmi, 1. in 2. in 3. zvezek, vez., po —.50

Na jutrovem —.30
 Na krivih potih —.30
 Na različnih potih —.26
 Narodne pripovedi, 1., 2. in 3. zvezek po —.20
 Naseljenci —.20
 Na valovih južnega morja —.15
 Nezgoda na Palavanu —.20
 Nikolaj Zrinski —.20
 O jetiki —.15
 Odkritje Amerike, vez. —.30
 Prihajač —.30
 Pregovori, prilike, reki —.25
 Prst božji —.20
 Randevouz —.25
 Revolucija na Portugalskem —.20
 Senila —.15
 Simon Gregorčiča poezije —.45
 Stanley v Afriki —.20
 Sherlock Holmes, 3., 4., 5. in 6. zvezek po —.80
 Sveta noč —.20
 Srečolovec —.20
 Strah na Sokolskem gradu, 100 zvezkov —\$5.00
 Strelec —.20
 Sanjska knjiga, velika —.30
 Štiri povesti —.20
 Tegetthof —.25
 Vojan na Balkanu, 13 zvez. —\$1.85
 Zlate jagode, vez. —.30
 Življenjepis Simon Gregorčiča —.50
 Življenja trnjeva pot —.50
 Za kruhom —.20
 Življenje na avstr. dvoru ali Smrt cesarjeviča Rudolfa (Tragedija v Meyerlingu) —.75

SPILMANOVE POVESTI:

1. zv. Ljubite svoje sovražnike —.20
 2. zv. Maron, kriščanski deček —.25
 4. zv. Praški judek —.20
 6. zv. Arumugan, sin indijskega kneza —.25
 7. zv. Sultanovi suznji —.25
 8. zv. Tri indijanske povesti —.30
 9. zv. Kraljičin nečak —.30
 10. zv. Zvesti sin —.30
 11. zv. Rdeča in bela vrtinica —.30
 12. zv. Boj in zmaga —.30
 14. zv. Prisega huronskega glavarja —.30
 15. zv. Angelj suznjev —.30
 16. zv. Zlatokopi —.30
 18. zv. Pregarjanje indijanskih mislonarjev —.30
 19. zv. Mlada mornarja —.30

TALIJA.

Zbirka gledaliških iger:

Brat sokol —.25
 Čigani —.40
 Pri puščavniku —.20
 Putifarka —.20
 Raztresenca —.30
 Stinarica —.20
 Županova Micka —.30
 Idealna Tašča —.20

RAZGLEDNICE:

Newyorške, s cveticami, humoristične, božične, novoletne in velikonočne, komad po —.03
 deuat po —.25
 Z slikami mesta New Yorka po —.25
 Album mesta New Yorka s krasnimi slikami, mali —.35

ZEMLJEVIDI:

Avstro-Ogrske, mali —.10
 Združenih držav, mali —.10
 veliki —.25
 vezan —.50
 Balkanskih držav —.15
 Evrope, vezan —.50
 Vojna stenska mapa —\$1.50
 Zemljevidi: New York, Colorado, Illinois, Kansas, Montana, Ohio, Pennsylvania, Minnesota, Wisconsin, Wyoming in West Virginia in vseh drugih držav po —.25

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

Baron Trenk —.20
 Belgrajski biser —.20
 Beneška vedeževalka —.20
 Bitka pri Visu —.30
 Bodi svoje sreče kovač —.30
 Boj s prirodo —.15
 Božični darovi —.15
 Burska vojska —.25
 Cerkev na skali —.15
 Cesar Jožef II. —.20
 Čiganova osveta —.20
 Čiganska sirota, 93 zvezkov —\$5.00
 Čvetke —.20
 Don Kižot —.20
 Dobrota in hvaležnost —.60
 Fabiola —.35
 George Stephenson, oče železnice —.20
 Grizelda —.10
 Hedvika, banditova nevesta —.20
 Hubad, pripovedke, 1. in 2. zvezek po —.20
 Ilustrovani vodnik po Gorenskem —.20
 Izlet v Carigrad —.20
 Ivan Resnicoljub —.20
 Izanami, mala Japonka —.20
 Izidor, pobožni kmet —.20
 Jama nad Dobrušo —.20
 Jaromil —.20
 Jeruzalemski romar —.45
 Kristusovo življenje in smrt —.20
 vezano —\$3.00
 Krištof Kolumb —.20
 Križana umiležnost —.40
 Kaj se je Makaru sanjalo? —.50
 Lažnjivi Kljukec —.20
 Leban, 100 beril —.20
 Maksimilijan I. —.20
 Marija, hči polkova —.20
 Mati, socialen roman —\$1.00
 Malomestne tradicije —.25
 Miklova Zala —.35
 Mirko Poštenjakovič —.20
 Na divjem zapadu, vez. —.60

OPOMBA: Naročilom je priložiti denarno vrednost, bodisi v gotovini, poštne nak

Jugoslavanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januara 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 37, Brad-dock, Pa.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Barberton Ohio.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS KOSTELIC, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIKI:

Dr. MARTIN IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.

PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

JOHN VOGRICH, 444-6th St., La Salle, Ill.

JOHN AUSEC, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.

JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.

JOSEPH PISHLAR, 308-6th St., Rock Springs, Wyo.

G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, šte. 1 Ely, Minn.

LOUIS CHAMPA, od društva sv. Srca Jezusa, šte. 2 Ely Minn.

JOHN GRAHEK, st., od društva Slovenec, šte. 114. Ely Minn.

Vsi dopisi, tikačji se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljke, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri-tuške pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bo-de odpiralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA."

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

VOJAŠKE VESTI.

Odlikovani častniki. Podpolkovnik generalnega Staba Milan vitez Bleiweis-Trstenički, sedaj dodeljen nekemu samostojnemu oddelku ob severo-vzhodni fronti, je odlikovan z vojaškim zaslužnim križcem III. razreda z vojno dekoracijo v priznanje hrabrega ponašanja pred sovražnikom. To je že tretje odlikovanje našega ljubljanskega vojaka v sedanji vojni; preje je že dobil red železne krone III. vrste, od nemškega cesarja je bil pa odlikovan z železnim križcem. — Vojaki zaslužni križec III. razreda je prejel nadporočnik 7. lovskega bataljona Josip Kos, rojen ljubljancin. — Cesar je podelil zapovedniku "varaždinskega" pešpolka št. 16. polkovniku Rajmundu Budingerju, plemiški stan. — Cesar je podelil generalu von Arzu, osvoboditelju Brest Litovske, veliki križ Leopoldovega reda z vojno dekoracijo.

Imenovanja. Povodom 85. esnarjevega rojstnega dne so bili naslednji črnovojniški četovodje imenovani za narednike: Fr. Božiček, Friderik Medved, Jožef Lesjak, Tomaž Križanič in Peter Mesic.

Odlikovani vojaki. Srebrni zaslužni križec na traku hrabrostne svetinje sta dobila infanterist 70. pešpolka Josip Kokalj in računski podčastnik 3. stavbe divizije R. Cepe. — Srebrno hrabrostno svetinjo I. razreda so dobili: četovodja 5. dragonskega polka Nikolaj Koščak, četovodja 12. saperskega bataljona Martin Kovač in poročnik Teodor Verhove ter kadet Gvidon Zupan, oba 97. pešpolka. — Srebrno hrabrostno svetinjo II. razreda so dobili: korporal Alojzij Bove, doma iz Grahovega pri Tolmini, četovodja Ivan Gerđaj, korporal I. Stih, deseterik Josip Lipnik, infanterist Simon Vidnik, črnovojniški Valentin Sušnik, korporala Josip Mlakar in Fran Starmuš, deseterika Ivan Šare in Ivan Vunšek ter nadomestni rezervist Fran Hrovat, vsi 7. pešpolka. — Bronasto hrabrostno svetinjo so dobili: računski podčastnik Ljudevit Mihic, predmojster I. Uranic in topničar Anton Jevšenak, vse pri 9. topničarskem polku; četovodja Ignacij Kuhelj, enoletni prostovoljec deseterik Ivan Lipnički, infanteristi Fran Juri, Josip Kabuš, Josip Kučič, Josip Rošej, Tomaž Urbas, Filip Trojar, črnovojniški četovodja Edvard Habernik ter infanterista Anton Kobau in Ivan Rebernik, vsi pri 7. pešpolku; dragonec 5. dragonskega polka Fran Marenčič ter korporal Fran Okrajnik in infanterist Fran Pavrič, oba 27. pešpolka. — Srebrni zaslužni križec s krono na traku

hrabrostne svetinje je dobil nadlovec 8. lovskega bataljona Božidar Stepančič in četovodja tit. narednik 47. pešpolka Viktor Golob. — Srebrni zaslužni križec na traku hrabrostne svetinje sta dobila četovodja telegrafskega polka Ivan Zupan in mojster 3. trenske divizije Fran Majcen. — Srebrno hrabrostno svetinjo I. vrste sta dobila: patrolni vodja 17. lovskega bataljona Martin Koritnik in kadet 17. pešpolka Adolf Šipek. — Bronasto hrabrostno svetinjo so dobili: Spanner in Velikonja, oba pri 47. pešpolku; Wagner, 26. domobr. pp.; Koblica in Skvarča, oba pri 27. pešpolku; Trebše, 7. lov. bat.

KRANJSKO.

Iz italijanskega ujetništva piše svojemu očetu v Ljubljani gorški duhovnik Ivan Franke, da se nahaja v Florenci Belvedere od 17. julija z mnogimi drugimi Avstrijci in tudi duhovniki (200 + 8), da je zdrav in da ravno z njim dobro. Dopisnica je datirana z dnem 27. julija, došla je v Ljubljano šele 2. septembra.

Iz vojnega ujetništva v Italiji so se oglasili: Anton Kovač, doma iz Medvedjega sela pri Trebnjem na Dolenjskem ter Gorenjca: kadet Jožef Bravničar iz Radovljici in pa Andrej Grašič, doma iz nakeleške župnije pri Kranju. Nahajata se v mestecu Finalmarina, ki leži v genovski pokrajini in šteje nekaj čez 3000 prebivalcev.

V ruskem ujetništvu. J. Anecelj, J. Kosir, J. Klenbas in Fran Lakota pišejo na Jesenice na Gorenjskem, da se že dalj časa nahajajo v ujetništvu, da so zdravi in da jim gre dobro. "Vse je tukaj jako lepo, samo dan je dolg..." V Novem Spasku, Barskij Dvor, simbirskaja gubernija, dne 1. avgusta 1915. Cenzor je nekaj črtal, da ni moči brati. — Josip Stary pošilja iz Rusije pozdrave svoji ženki Angeli, ki biva v Krškem na Savi. Njegov naslov se glasi: J. Stary pri G. P. J. Ivančenu, Loelvice, poltavskaja gubernija, selo Okop, Rusija. Lohvice štejejo do 9000 prebivalcev. V mestu so oltarne tornvice, v njegovi okolici so pa prostorni tobačni nasadi. — Fran Repnik je prišel tudi v rusko ujetništvo. Sedaj se nahaja v Novem selu v kurški guberniji v evropski Rusiji. Njegova mati, ki biva v Zalogu, pošta Komenda pri Kamniku, je odgovorila na Francetovo pisanje, da se je jako razveselila njegovega glasu, sploh pa je žalostna, ker je tako sama ostala. "Andrej je že od meseca decembra m. l. ujet na Ruskem. Jaka se tepe z Rusi. Tone gre pa zdaj na Italijano, od Jožeta pa ni nobenega glasu. Ne morem verjeti, da bi bil mrtev. Upam, da se

bo še oglasil. Pozdravljamo te prav srčno: Janez, sosedje, posebno pa jaz tvoja ljubca mati Ana Repnik." — Alojzij Pangere se je oglasil svoji ženi Jožeti, ki biva v Vidmu, pošta St. Vid pri Zatični. Žena je ravno ležala težko bolna za pljučnico, ko je prišlo prevesele pisanje iz daljne ruske dežele, da je nje mož še med živimi. Alojzij Pangere je nastanjen v manjšem mestu Čeljabinsku na reki Mijasu in veliki cesti, ki drži iz Ufe skozi mesto Zlatoust v uralskem pogorju in Čeljabinsk in dalje čez evropsko-azijsko mejo v Sibirijo. — Ivan Lužar se je oglasil iz vojnega ujetništva v simbirski guberniji ob mogočni reki Volgi. Njegova žena živi v Irči vasi pri Novem mestu na Dolenjskem. Ivan Grošelj se je oglasil iz Obojema v kurški guberniji svojem, ki biva v Ljubljani. — Janko Vidie, vojni ujetnik, pošilja s poti v notranjost Rusije srčne pozdrave svojim dragim domačim, ki biva v Selu št. 6, pošta Zirovnica na Gorenjskem. — Fr. Petrič je sporočil svojem v Sodrachi, da je na Ruskem ujet. Piše: "Zdaj smo na mestu, delamo na kmetih..."

Vojaki so umrli. V ljubljanskih bolnišnicah so umrli sledilci vojakov: Engelbert Stadler, topničar domobranske havbične divizije. — Rudolf Svoboda, korporal. — Radivoj Radin, pešec. — Janez Štefko, pešec. — Pavel Čihon, pešec. Nikolaj Stralja, pešec. Umrli so v Ljubljani: Margareta Venier, mestna uboga, 72 let. — Berta Marenzeller, zasebnica, 58 let. — Edvard Spreitzer, sin trgovca in posestnika, 7 dni. — Anton Pitako, sin šivilje, 6 let. — Ivana Košir, občinska uboga, 47 let. — Friderik Doxie, fotograf sin, 14 dni. — Ljudmila Bizjak, krojačeva hči, 9 let. — Uršula Jelovečan, služkinja, 50 let. — Ivan Pregelj, kajzar, 67 let.

ŠTAJERSKO.

Kolera v Celju. Med ranjenici, ki so jih pripeljali dne 1. septembra v Celje, se nahaja 10 bacilonocev.

Maribor. Dne 30. avgusta dopoldne sta dva vojaka iz Nemčije, ki se nahajata v Mariboru, hotela svoje konje kopati v Dravi. Eden jezdec je svojega konja izpodbodel z ostrogami. Ta je skočil korak naprej, a v tem hipu je v vodi zabredel v globino. Vrtnice ga je kmalu pokopal pod seboj. Konj se je pod vodo prekrulil in vojaka, ki se je držal konju za vrat, so valovi odnesli. Vojak se je potopil, konj pa se je srečno rešil iz valov. — Na tezenski postaji za premikanje železniških vozov se bo ustanovilo začasno razkuževališče za vojaške svrhe.

Sv. Trojica v Slov. goricah. 22. avgusta je tukaj neprenehoma deževalo. Tudi naslednjo noč se ni hotelo zvedreti. Vsled velikega deževja sta Pesnica in Dravna zelo narasli in napravili precejšnjo škodo na travnikih. Voda je namreč pokoseno otavo odnesla, nepokoseno je poblatila, tako da ne bo niti za steljo. Ubogo kmetstvo ljudstvo, katerega ramena nosijo skoro vse težoke sedanje vojne, spravljajo letos v obupnost mnogoštevilne vremenske neizgode. A kolikaterim škodam bi se lahko prišlo v okoliščini, ako bi se zlasti regulirala Pesnica. Sedaj bi imel deželni odbor v Gradcu primeren čas za regulacijo Pesnice, ko ima na razpolago toliko cenih delavnih moči v ruskih ujetnikih. Koliko obkorektnih gospodarskih in prometnih naprav bi se lahko zdaj v Slovenskih goricah izvršilo, ako bi imel naš deželni odbor oko in srce tudi za slovenske Štajerce! Pri tej priliki nam silijo v pero sledeča misel: Težko najdemo lepših in rodovitnejših krajev, kakor so naše Slovenske gorice, a ravno tako težko najdemo v gospodarskem in prometnem oziru bolj zanemarjene kraje, kot so Slovenske gorice, tako da je glede prometnih sredstev zelo zanemarjena Dalmacija skoro na boljšem.

Ruše. Iz naših župnije je dosedaj, kakor nam je znano, padlo že 7 vojakov, ujetih je 21, 11 se jih pogreša in 9 jih je bilo odlikovanih, 2 z zlato, 5 s srebrnimi in 2 z bronasto kolajno. Št. Ilj v Slov. goricah. Vojna je v naši župniji zahtevala že obilo žrtv. Padla sta med drugimi Janek Polak, gostilničarjev sin v Cirknici, in Peter Niderl, mlad posestnik v šentiljski občini. Od obeh je že prišlo uradno poročilo, da sta med padlimi. Oba sta bila splošno spoštovana. Tudi med pogrešanima je več šentiljanov, tako naprimer posestnik Matija Kren s Stare gore in Simon Ploč

iz Selnice. Prvi je še bil v bojih za Przemysl. Težko ranjenih je kakih 10 tukajšnjih župljanov. Ujeti pa so: Fran Lorber, Janez Reisman, Karol Reisman, Ferdinand Breznik, Fran Ferik, Fran Suleer, J. Reich, Ignacij Masera, Anton Jare, Andrej Safošnik, Karol Kraner, Jožef Kraner, Fr. Samec, F. Fisereder in R. Pettiniger. Odlikovani so: narednik F. Rötman z zlato kolajno, s srebrnimi pa Alojzij Baumberger, Fr. Masera in še nekateri drugi.

KOROŠKO.

Po prekem sodu ustreljen. Dne 31. avgusta je bil v Celovcu po določilih naglega sode radi bojazljivosti in begunstva na dvorišču tamošnje jezuitske vojašnice ustreljen črnovojniški infanterist Marko Mak.

PRIMORSKO.

V ruskem ujetništvu. Jožef Kramar, doma iz Borjane, pošta Kobarid, se je oglasil iz saratovske gubernije, ki se razprostira v južni Rusiji ob desnem bregu veličastne Volge. Piše: Živ, zdrav in ujet na Ruskem... Kakor se trdi, da je Egiptet dar Nila, ravno tako se v drugem smislu lahko reče, da je vzhodna Rusija dar Volge. Volga je oni veletok, ki je zlasti etnografsko sestavo prebivalstva določil: z Volge je več kakor tisočletja vsa zgodovina Rusije spojena. Volga je vplivala na značaj in trgovino vzhodnega ruskega prebivalstva in še danes je blaginja in hudina več kakor deset milijonov ljudi odvisna od nje. Sploh je Volga ena izmed najznamenitejših rek na svetu. Njena dolžina znaša 3700 kilometrov, njena širina pod Carineom pa, kadar naraste, 48 kilometrov, da se ne vidi z brega na breg. Po njej in njenih pritokih plove na leto čez 7000 ladij, ki prepeljejo leto in dan čez 5 milijonov ton tovarov in s katerimi je zaposlenih do 200.000 brodarjev. Na njenih bregovih leži 39 mest in več kakor 1000 vasi. Kakor je Volga veličastna, tako so orjaški zlati brodi, ki plovejo po njej. Dolgi so po 500, široki pa čez 100 čevljev. Na njih vidiš večkrat lesene hišice z razlanim pročeljem. Vozijo jih na prodaj v kraje ob spodnji Volgi in ob Kaspiskem morju, kjer primanjkuje tamošnjemu prebivalstvu stavbenega lesa. Prebivalstvo te plavajoče vasice sedi gologlavo, v rdečih srcah in modrih jopičih okoli prasketajočega ognja na zadnjem koncu rečenega broda in sreba čaj. Tujec se zdi, da gleda vas, ki jo je narasla voda bogve kje odnesla in jo nese z vsem njenim prebivalstvom v morje. Senerija ob Volgi je slikovitejša in se bolj menjava kakor bi si človek mislil. Zdalj spodaj zagledaš lično rusko selo, muzika v rdeči srcaji in črni baršunastih hlačah, zale deklice ti mahajo z robei v pozdrav, zdajpajdaj se nam pokaže na holmu cerkvice z lesketajočo se streho, tupatam zre dol na Volgo samotni samostan iz gostega drevja in zelenja. Mnogi Slovenci, ki je v vojnem ujetništvu v Nižnem Novgorodu, Kazanji, Simbirsku, Samari, Sibiru, Saratovu itd., zre strmeč veličastno Volgo in živahno življenje na njej.

Žrtve vojne. Iz občine Šmarje na Vipavskem jih je padlo doslej na bojiščih okoli 20, ujetnikov pa je v Srbiji 2, v Rusiji 15.

V italijanskem ujetništvu. V Medani v Brdih so zajeli Italijani med drugimi bogoslovca Ludvika Zorzuta in njegovega očeta Antona, tamkajšnjega nadučitelja; to se je zgodilo takoj po izbruhu vojne. Ciril Zorzut, gorški deželni uradnik, je dobil od brata iz Cremona z dne 4. avgusta razglednico, ki se glasi: Cremona (Instituto Manini) 4. avgusta 1915. Preljubi Ciril! V najboljšem stanju in v najlepši družbi z znanimi duhovniki iz Brd se nahajava z očetom od 8. junija tukaj v Cremoni. Mati s sestrama Terezino in Lojzko je pri stricu Zuchiatiju v Medani, kjer so prebivalci ostali doma. Vsi so zdravi in kakor nam pišejo, je življenje v Medani skoro normalno.

Umrli je v Sezani posestnik Anton Bekar, star 78 let. Vprašanje. Pred časom je bilo uradno razglašeno, da učitelj goriskega političnega okraja dobe v kratkem svoje plače — do danes ni še nič; že dva meseca! Kdaj bo kaj? — vprašajo učitelji.

PREKMURSKO.

Ogrski Slovenci molijo za zmagavo Avstro-Ogrske in se pri tem — stepejo. "Novine" pišejo: Proščenje je bilo na Velko mešo pri

Sv. Martini v Medžimurji. Vnogo listva je privrelo na te den tu venci v procesijah. Tudi naši Slovenci so prišli posebno z Hotize. Velka množina je prišla z sosednje štrigovske fare pod vodstvom Možar Števana plebanoša (župnika). V procesiji je bilo 723 belo oblečenih deklin. Vse procesije so se združile pri Sv. Martini, gde so za zmago naše vojske molile. Škoda, da so neki razvzdanci oskrnili svetost tega dneva s krvavim bitjem, tak ka so naslednje z prebitimi glavami razšli.

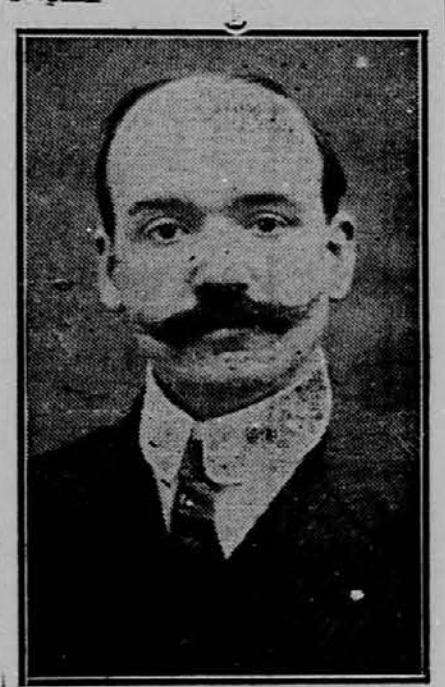
Kje so moji štirje prijatelji: ANTON TURK, JOŽEF TUDEŠKO, JANEZ BURDEN in JANEZ LENGE? Pred dvema letoma so se nahajali v Trinidad, Colo. Za njih naslove bi rad izvedel: Carl Pobega, c/o Joseph Kalan, 6101 St. Clair Avenue, Cleveland, O. (25-29-9)

Isčem LOUIS JAKOVICHA. Pred par meseci je stanoval na 226 N. Walnut St. v Youngstownu, Ohio, in sedaj se nahaja nekje v okolici. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, da mi javi, ali naj se sam oglasi na naslov: Anton Grezuti, 532 Tyndale Ave., Youngstown, Ohio. (28-29-9)

Prav rad bi izvedel, kje se nahaja rojakinja MARIJA KRIZMANČIČ. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za nje naslov, da ga mi naznani, ali naj se sama javi, za kar bom zelo hvaležen. — Charles Udovič, 414 Avenue S, Bogalusa, La. (25-28-9)

NAZNANILO.

Cenjenim naročnikom v Pennsylvania sporočamo, da jih bo v kratkem obiskal naš potovalni zastopnik

Mr. EVONKO JAKŠA, ki je pooblaščen pobirati naročnino in izdajati tisdnevna potdila.

Sedaj se mudi v Pittsburghu, Pa., in okolici.

Upravništvo "Glas Naroda"

ZA VSEBINO OGLASOV N ODGOVORNO NE UPRAVNIŠTVO NE UREDNIŠTVO

POZOR

onim, ki žele postati samostojni na svoji lastni grudi. Imam se nekoliko zemlje na prodaj po jako vpadli nizki ceni. Pri nas ni zime ne hude vročine. Pišite takoj na: J. Potoshnik, 1033 E. 71. St., Seattle, Wash. (28-29-9)

Kje sta JOHN NOVAK in JOHN PRIJATELJ? Prvi je doma iz Gorenje vasi, drugi pa iz Goriče vasi, oba pošta Ribnica. Kdor ve, naj mi javi, ali naj se sama oglasi. — Joe Prijatelj, 5282 Washington St., Denver, Colo. (28-29-9)

Kje je ANTON ŠERČER? Svoječasno je bil v West Virginiji in sedaj ne vem, kje se nahaja. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, naj mi javi, ali naj se pa sam oglasi. — Jacob Šerčer, Box 93, Warren, Ark. (28-30-9)

HARMONIKE

bodisi kakršnekoli vrste izdelujem in popravljam po najnižjih cenah, a delo trpežno in zanesljivo. V popravu zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravku vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakoršno kdo zahteva brez nadaljnjega vprašanja.

JOHN WENZEL, 1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

dobite "GLAS NARODA" skozi štiri mesece dnevno, izvemših nedelj in poštavnih praznikov. "GLAS NARODA" izhaja dnevno na šestih straneh, tako, da dobite tedensko 36 strani berila, v mesecu 156 strani, ali 624 strani v štirih mesecih. "GLAS NARODA" donša dnevno poročila z bojišča in razne slike. Sedaj ga sleherni dan razpošiljamo 13,000! — Ta številka jasno govori, da je list zelo razširjen. Vse osebe lista je organizirano in spada v strokovne unije.

NAZNANILO.

Rojakom v Lorain, Ohio, in okolici naznanjamo, da jih bo obiskal naš zastopnik

JOHN KUMŠE,

ki je pooblaščen pobirati naročnino za list Glas Naroda.

S spoštovanjem

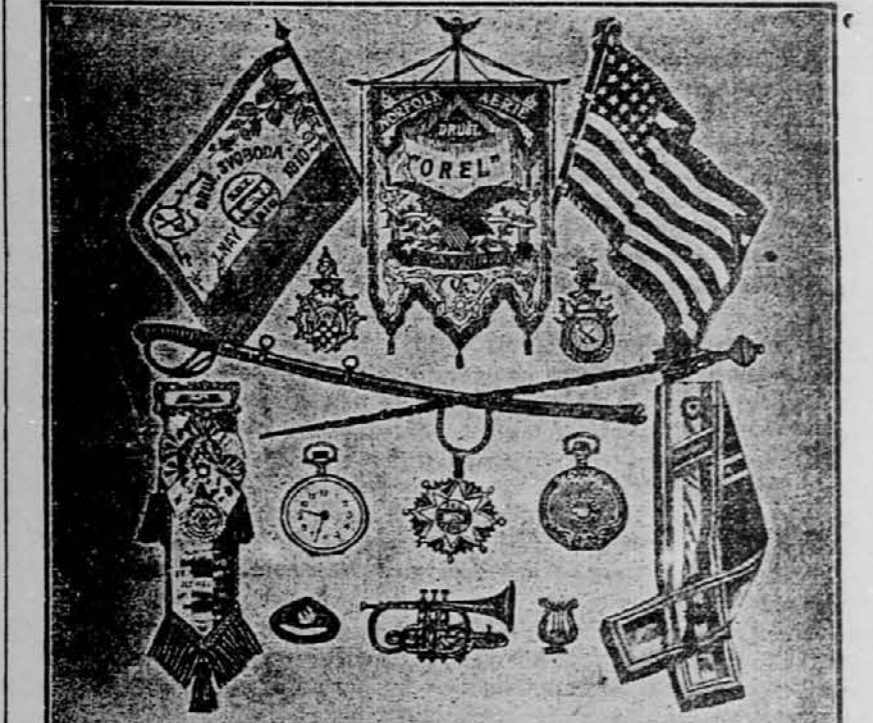
Upravništvo Glas Naroda

NAZNANILO.

Rojakom v državah Illinois in Wisconsin naznanjamo, da jih bo obiskal naš zastopnik

Mr. FRANK MEH, kateri je opravičen pobirati naročnino za list "Glas Naroda" in izdajati pravovredna potdila. Rojakom ga toplo priporočamo. Upravništvo "Glas Naroda"

Kadar je kakšno dravstvo namenjeno kapiti baniera, zasavo, rogali, rodbene instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete uo. versko, pripravo prta itd., ne kupite prej nikjer, da tudi mene senece vsajste. Poslan v Vaš stanje le 2c pa si bodele prihranili dolarje. Enike, več vrst pošiljam brezplačno. Pišite pos. IVAN PAJK & CO., Conemaugh, Pa. Box 328.

50,000 KNJIZIC

POPOLNOMA ZASTONJ

Vsak možki bi moral takoj pisati po eden izvod naše zelo zanimive knjizice. Može, ki se hočejo ženiti, može, ki so bolni, slabi, nervozni, onemogli in izčrpani — može, ki ne morejo delati niti uživati v polni meri, kar jim življenje nudi, vsi ti može bi morali čitati to koristno zdravniško knjizico. Iz te knjizice je razvidno, kako može uničuje svoje zdravje in življenje, kako se nalezajo raznih bolezni, in kako se zopet lahko povrnejo k zdravju, moči in kreposti v kratkem času in z majhnimi stroški. Ako torej želite biti može med možmi — zdravi, močni in krepi — v tej knjizici lahko najdete nasvete, ki vodijo do tega.

Zaloga znanosti je, in vsebuje ravno tiste stvari, ki jih bi moral znati vsak možki — mlad in star, bogat in revan, oženjen in samski, bolan in zdrav. Zapišite si, da je ta knjizica popolnoma zastonj; mi plačamo tudi poštino. Na ovitku ni zdravnikovega imena in vsled tega nihče ne ve, kaj je notri, kakor samo tisti, ki dobi. Zapišite vaše ime in naslov razločno na spodnji kupon, izrežite in pošljite nam.

POŠLJITE KUPON ZA KNJIZICO ŠE DANES. DR. J. RUSSELL PRICE CO., S. 700, 208 N. 5th Ave., Chicago, Ill. Gospodje:—Zanima me Vaša ponudba glede brezplačne zdravniške knjizice in želim, da mi takoj pošljete en izvod.

ZASTONJ MOŽEM

POT K ZDRAVJU, MOČI IN KREPOSTI

Ali trpite

na sifilisu ali zastrupljenju krvi, kapavici, živčni slabosti, na spolno-urinarne in drugih nalezljivih boleznih, naduhi, neprebavnosti, zapeki ali konstipaciji, kataru, zlati žli, revmatizmu, ali na želočnih, mehurnih in ledvičnih boleznih?

Imate li bolečine v križu in v sklepih ali zgibih, glavobol, izgubo teka, kisline v želodcu, riganje, žolčno riganje, pogosto bljuvanje, umazan jezik, smrdečo sapo, črne kolobarje okrog oči, slabo spanje in grde sanje? Ali se hitro vznemirite, ustrašite, razburite, razjezite in padete v slabo voljo? Ali ste nervozni in utrujeni ob jutrih, plašni ali boječi v družbi, obupni in žalostni? Naša brezplačna knjizica vam pove vse, kar se tiče teh bolezni, v vašem materinem jeziku, da lahko vsakdo razume in se okoristi z nasveti in podatki, ki jih vsebuje. Imate li bolečine v križu in v sklepih ali zgibih, glavobol, izgubo teka, kisline v želodcu, riganje, žolčno riganje, pogosto bljuvanje, umazan jezik, smrdečo sapo, črne kolobarje okrog oči, slabo spanje in grde sanje? Ali se hitro vznemirite, ustrašite, razburite, razjezite in padete v slabo voljo? Ali ste nervozni in utrujeni ob jutrih, plašni ali boječi v družbi, obupni in žalostni? Naša brezplačna knjizica vam pove vse, kar se tiče teh bolezni, v vašem materinem jeziku, da lahko vsakdo razume in se okoristi z nasveti in podatki, ki jih vsebuje.

Imate li bolečine v križu in v sklepih ali zgibih, glavobol, izgubo teka, kisline v želodcu, riganje, žolčno riganje, pogosto bljuvanje, umazan jezik, smrdečo sapo, črne kolobarje okrog oči, slabo spanje in grde sanje? Ali se hitro vznemirite, ustrašite, razburite, razjezite in padete v slabo voljo? Ali ste nervozni in utrujeni ob jutrih, plašni ali boječi v družbi, obupni in žalostni? Naša brezplačna knjizica vam pove vse, kar se tiče teh bolezni, v vašem materinem jeziku, da lahko vsakdo razume in se okoristi z nasveti in podatki, ki jih vsebuje.

Marija Grubbe

Spisal J. P. JAKOBSSEN.

Za Glas Naroda prevel G. P.

(Nadaljevanje)

Kako lepa je bila! Oko je bilo vabeče kot temna noč, iz katerega prodira dan v brezštevilnih svetlobnih bleških kot črn demant, ki se leskeče v svetlobi solnce; lic ponosna blestela lilije, ki je prehajala v rožnato-zlato rdečico kot oblak, katerega obseva jutranje solnce....

Njena roka, mrzla kot mramor, se je tresla v njegovi. Počasi jo je umaknila. Šivanje je zdrsnilo iz njenega naročja in Ulrik Frederik je pokleknil z eno nogo, da ga dvigne, a ostal je v tej poziciji.

— Gospica Zofija, — je rekel.

Položila je roko na njegova usta ter se ozrla vanj resno in milo, skoro hlebstno.

— Dragi Ulrik Frederik! — je prosila. — Ne štejte mi v zlo, če vas prosim in rotnim, naj se ne pustite zavesti od trenutnega občutka ter privede s tem do izpremembe v razmerju, ki je opstajalo dosedaj med nama. Nič drugega bi ne prišlo iz tega kot zadržba in nevolja. Ne ostanite se nadalje v tej nespametni poziciji ter sedite lepo k meni na klop, da se lahko povsem mirno pogovoriva.

— Ne, jaz hočem skleniti knjigo svoje usode še v tej uri, — je rekel Ulrik Frederik ter ostal v tem položaju. — Vi veste le malo o tem, kako velika in zgoča je ljubezen, katero gojim do vas, če mislite, da se bom zadovoljil s tem, da sem vaš dober prijatelj. Za potne srage Krista, ne verujte v to popolnoma nemogočo stvar! Moja ljubezen do vas ni le slabo teča iskra, katero lahko ugasnete z dihom svojih ust. Ne, par Dieu! Ona je plantec in razjedajoč ogenj in v vaših rokah je, če se razplamti v divji požar ali če gori naprej, gorko in mirno ter sveti visoko do neba.

— A ljubi Ulrik Frederik, bodite vendar usmiljeni, imejte malo sočutja z menoj in ne vodite me v skušnjavo, kateri se mogoče ne bom mogla ustavljati. Lahko mi vrjamate, da ste mi od srea dragi in ljubi. A ravno raditega se bom do skrajnosti borila proti temu, da bi vas spravila v napačno, nesmiselno situacijo, kateri bi ne mogli biti kos. Vi ste svojih šest let mlajši od mene in to, kar vam sedaj morda ugaja na moji postavi, lahko izgine vsled starosti ter se izpremeni v grdo. Da, vi se smejete, a mislite si le, da bi morali vi, ko bi dopolnili svojih trideset let, hoditi naokrog s staro žensko, ki vam je prinesla v hišo le majhno doto ter vam tudi drugače ni mogla biti na uslugo. Ali ne mislite, da bi takrat želeli, da ste v svojih dvajsetih letih poročili mlado, knežjo osebo, ki bi odgovarjala tako vaši starosti kot vašemu stališču in bi vas tudi boljše spravila naprej kot more to priprosta plemiška deklica? — Nad vse dragi Ulrik Frederik, če bi govorili s svojimi visokimi sorodniki, bi vam isto povedali. Ne povedali bi vam pa, da bi vas plemiška deklica, starejša od vas, katero bi poročili, do smrti mučila s svojo ljubosumnostjo. Ljubosumna bi bila na vsak vaš pogled, da celo na skrivne misli vašega srea! Kajti ravno raditega, ker bi vedela, koliko ste žrtvovali, da pridete v posest nje, bi napela vse sile, da vam je njena ljubezen najvišje na svetu. Vrajimate mi, obdajala bi vas s svojo slepo ljubeznijo kot s kletko in če bi zapazila, da si želite priti le za eno minuto iz nje, bi se žalostila dneve in noči ter vam zagrenila s svojim jadom vsako uro.

Dvignila se je ter mu podala roko. — Zdravstvujte, Ulrik Frederik, britko je kot smrt, da se morava ločiti, a po mnogih letih, ko bom stara, zvenela deklica ali pa postarna žena starega moža, boste čutili vso resnico mojih besed ter priznali, da je imela Zofija Unnes prav. Bog Gospod naj drži svojo zaščitno roko nad vami. — Spomnite se onega mesta v španskem romanu o tisti indijanski rastlini, ki se opira v svoji mladosti na drevo, a se neprestano ovija krog njega. Še dolgo potem, ko je drevo staro in trohnelo ter je končno ona tista, ki drži, ker se samo ne more več vzdržati pokonci. Vrajimate mi, Ulrik Frederik, tako bo tudi vaša ljubezen moja duša. Še dolgo potem, ko bo vse usahlo.

Pogledala mu je naravnost v oči ter se nato obrnila, da odide. Ulrik Frederik pa jo je trdno držal za roko.

— Ali me hočete v resnici napraviti besnega?! Ali ti moram sedaj, ko vem, da me ljubiš, reči, da je ni sile na svetu, ki bi naju mogla ločiti? Ali ne čutiš, da je nesmiselno govoriti o tem, kaj hočeš ti in kaj hočem jaz? Ali ni moja kri kot opojena tebe in ali sem še gospodar nad seboj? Tako navdan sem tebe, da bi meni in sebi na ključ postal moja, četudi obračal sedaj svoje misli od mene. Jaz te ljubim kot da te sovražim.... Jaz ne mislim na tvojo srečo ter me ne briga, če boš srečna ali nesrečna, če le delim tvojo srečo, tvojo bolelo, če le....!

Potegnil jo je ter pritisnil na prsi.

Počasi je dvignila svoje lice k njemu ter dolgo zrla vanj z očmi, polnimi solza. Nato se je nasmešnila: — No, če ti čes, Ulrik Frederik, — in strastno ga je parkrat poljubila.

Tri tedne pozneje se je z velikim sijajem praznovalo zaroko. Kralj je dal rade volje svoje privolenje, da napravi enkrat za vselej konec nekoliko preveč razposajenemu samskemu življenju Ulrika Frederika.

PETO POGLAVJE.

Po dveh glavnih izpadih, dne 2. septembra in 20. oktobra, je bil Ulrik Kristijan Guedeloeve junak dneva in mesto je bilo polno njegove slave. "Polkovnik Satan" so ga imenovali meščani. Njegovo ime je bilo v vseh ustih. Ni ga bilo otroka v cellem mestu, ki bi ne poznal njegovega vranca z belina nogama. Če je jahal mimo, so se mlade deklice z občudovanjem ozirale za visoko, vitko postavo, v lepi uniformi in ponosno so bile, če so s svojimi lepimi obrazki zaslužile pozdrav drznega vojaka. Da, celo pošteni družinski očetje in matrone s avbami na glavah, ki so vendar vedele, kako zloben je ter poznale vse njegove nečedne storije, so zadovoljno kimala druga drugi, ko so ga srečale ter se poglabljale v teško vprašanje, kaj pač bi se zgodilo z mestom, če bi njega ne bilo.

Da so ga oboževali vojaki na okopih, ni bilo nobeno čudo. — kajti imel je vse priručne lastnosti svojega očeta, kralja Kristijana IV. A tudi v drugih ozirih mu je bil enak. Bil je nagle jeze in nezmerem. Imel pa je tudi del njegovih darov, njegovo odločnost ter jasni pogled. Bil je odkrit. Večletno bivanje na tujih dvorih ga ni napravilo dvornikom: da, bil ni niti nekoliko dvornjiv. V navaden običevanju je bil oduren, kratkih besedi in v službi ni nikdar odprl ust, ne da bi klet ter se pridružil kot najbolj navaden pomorščak.

Vojak pa je bil. Kljub veliki mladosti, — dopolnil je komaj osemindvajseto leto — je vodil obrambo mesta ter vzprizarjal varne, a važne izpade s tolikim pogumom in prevdankom in s toliko jasnostjo v načrtih, da bi se komaj moglo usodo vojakov izročiti v boljše roke.

Vsled tega je umevno, da je njegovo ime zatemnilo vsa ostala in zakoniti pesniki so tekmovali med seboj v proizvajanju pesmi v njegovo slavo. Povsem naravno je bilo tudi, da se je marsikatera

večerna molitev končala s prošnjo na ljubega Boga, naj še dolgo ohrani Ulrika Kristijana.

Marija Grubbe je bila popolnoma v sponah misli na tega bližnjega sorodnika njene tete. Naključje je hotelo, da se ni še nikjer preje sestal z njim niti pri gospej Rigitze, niti drugod. Le na cesti ga je enkrat videla v mraku, ko ga ji je pokazala Lucija.

Vsi so govorili o njem. Skoro vsaki dan se je pripovedovalo o novih, drznih činih. Ona je slišala in čitala, da je junak in radostno mrmranje, ki je šlo oni večer skozi ljudsko množico, ko je jahal mimo, je napravilo nanjo neizbrisljiv utis.

Veliko ime, ime junaka, ga je popolnoma dvignilo nad vrste navadnih ljudi. Sploh pa si ni ona junakov nikdar predstavljala kot navadne ljudi. Aleksander Veliki, Holger Danske, vitez Bayard in sljeni so bili junaki: velike, slavne in blesteče postave, ki so bili prej uzorec kot pa navadni ljudje. Prav kot si ni mogla misliti, ko je bila majhna, da bi znal kdo tako lepo pisati kot je bilo pisano na uzorcih, tako ji tudi ni prišlo na misel, da bi se mogel kdo povspeti tako visoko, da bi postal junak. Junak, — to je bilo nekaj iz preteklosti, nekaj, kar je bilo. Da bi se moglo najti junaka, resničnega junaka, srečati ga na cesti, tako divjih sanj ni nikdar imela. Življenje je naenkrat izgledalo povsem drugačno in nekaj drugega je bilo kot vsakdanje. Veliko, lepo, pestro kraljestvo, o katerem se je pisalo v zgodovinskih knjigah in pesmaricah, vse to je bilo mogoče najti. Torej je bilo vendar nekaj, po čemur se je lahko hrepenclo s celo dušo. Vse te besede, o katerih so bili polni ljudje in polne tudi knjige, so torej nekaj pomenile, so bile nekaj. Bila je smisel v njenih nejasnih sanjah, v njenem hrepencju in nič otročjega ni bilo, v kar bi verovala le ona sama, temveč tudi odrasli so verovali v to. Življenje je bilo bogato, blesteče bogato!

Seveda je ona šele slutila to, bila prepričana, da je resnično, a ni še mogla videti in čutili, da je temu tako. Le on je bil za njo nekaj, kar se je dalo prijeti z rokami, kar ji je bilo porok, da je resnično. Raditega so se pletle vse njene misli in vse njene sanje neprestano in edino krog njega in vedno pogosteje je letala k oknu, kadar je slišala udarce konjskih kopit na cesti. Kadar sta šli ven, je večkrat pregovorila popustljivo Lucijo, da sta napravili ovinek proti gradu, a nikdar ga ni videla.

(Nadaljuje se).

MODERNO UREJENA TISKARNA GLAS NARODA

VSAKOVRESTNE TISKOVINE
IZVEŠUJE PO NIZKIH
CENAH.

DELO OKUSNO.

IZVEŠUJE PREVODE V
DRUGE JEZIKE.

UNLJSKO ORGANIZIRANA.

POSEBNOST SO:

DRUŠTVENA PRAVILA,
OKROŽNICE — PAMFLETI,
CENIKI I T. D.

VSA NAROČILA POŠLJITE NA:
SLOVENIC PUBLISHING CO.,
82 Cortlandt St., New York, N.Y.

Kaj pravijo pisatelji, uredniki in državniki o knjigi Berle pl. Suttner

"Doli z orožjem!"

Lev Nikolaevič Tolstoj je pisal: Knjigo sem s velikim užitkom prebral in v njej našel veliko koristnega. Ta knjiga zelo vpliva na človeka in obsega nebroj lepih misli....

Friderik pl. Bodenstedt: Odkar je umrla madama Staal ni bilo na svetu tako slavne pisateljice kot je Suttnerjeva.

Prof. dr. A. Dodel: "Doli z orožjem" je pravo ogledalo sedanega časa. Ko človek prečita to knjigo, mora nehoti pomisliti, da se bližajo človeštvu boljše časi. Kratkotrajno: zelo dobra knjiga.

Dr. Lud. Jakobovski: To knjigo bi človek najraje poljubil. V dno srca me je pretreslo, ko sem jo prebral.

Štajerski pisatelj Peter Rosegger piše: Sedel sem v nekem gozdu pri Krieglach in sem bral knjigo s naslovom "Doli z orožjem". Prebral sem jo dva dneva neprenehoma in sedaj lahko rečem, da sta ta dva dneva nekaj posebnega v mojem življenju. Ko sem jo prebral, sem začel, da bi se prestavilo knjigo v vse kulturne jezike, da bi jo imela vsaka knjigarna, da bo je tudi v bolih ne umelo manjkati. Na svetu so družbe, ki razširjajo Sveto Pismo. Ali bi se ne moglo ustanoviti družbe, ki bi razširjala to knjigo?

Henrik Hart: — To je najbolj očarljiva knjiga, kar sem jih kdaj bral....

C. Neumann Hofer: — To je najboljša knjiga, kar so jih spili ljudje, ki se borijo za svetovni mir....

Hans Land (na shodu, katerega je imel leta 1890 v Berlinu): Ne bom slavil knjige, samo imenoval jo bom. Vsakemu jo bom ponudil. Inaj bi tudi ta knjiga našla svoje apostole, ki bi šli na križemstvo in učili vse narode....

Financijski minister Dunajski je rekel v nekem svojem govoru v poslanski zbornici: Saj je bila pred kratkim v posebni knjigi opisana na pretresljiv način vojna. Knjige ni napisal noben vojni strokovnjak, noben državnik, pač pa priprosta ženska Berta pl. Suttnerjeva. Prosim vas, posvetite par ur temu delu. Mislim, da se ne bo nikdo več navduševal za vojno, če bo prebral to knjigo.

CENA 50 CENTOV.

Naročite jo pri:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt Street, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V
ZDRUŽENIH DRŽAVAH — NAROČITE SE NANJ!

NAHVALILO.

Cenjenim naročnikom v Utah, Colorado in New Mexico sporočamo, da jih bo v kratkem obiskal naš potovalni zastopnik.

Mr. OTO PEZDIR,

ki je pooblaščen pobirati naročila in izdajati toračevna potrdila. Upravišтво "Glas Naroda".

Prosti nasvet in informacije priseljencem.

Urad Bureau of Industry and Immigration na drzavo New York varuje in pomaga priseljencem, ki se bili osleparjeni, opeparjeni ali katerim se je slabo ravalo.

Bresplašno se daje nasvete pri seljencem, kateri so bili osleparjeni od bankirjev, odvratnikov, trgovcev s zemljišči, prodajalcev parobrodskih listkov, spremljevalcev, kakipotev in posetnikov g. stila.

Daje se informacije v naravnih slovskih zadevah: kako postati državljani, kjer se oglašati za javljanske listine.

Sorodniki naj bi se sestali s priseljenci na Ellis Islandu ali pri "Large Office".

DRŽAVNI DELAVNI DEPARTMENT
State Department of Labor
BUREAU OF INDUSTRY AND IMMIGRATION.

Urad v mestu New Yorku: 88 East 29th St., odprt vsaki dan od 9 ure jutraj do 5. popoldne in sredo sredo od 8. do 12 ure

POZOR ROJAKI!

Najbolj uspešno načrto za zasluge in moške lase, kakor tudi za moške brke in brado. Ako se rabi to mazilo, nastanejo v 6 tednih krasni, gosti in dolgi lasje, kakor tudi moška krasna brka in brada in ne bodo odpadali in se ne bodo izpadli. Revmatizem, kostol ali trzanje v rokah, nogah in krstu v 3 dneh popolnoma odpravim, rane, oklone, bula, ture, krasne in grinte, potne noge, kurje oči, bradavice, oclane v par dneh popolnoma odstranim. Ktor bi moja zdravila brez uspeha rabil, mu jamčim za \$5.00. Pišite takoj po cenik in knjičica, pošljem zastoj.

JAKOB WACHO, Cleveland, Ohio.
899 N. 54th St.,

ROJAKI NAROČAJTE SE NA
"GLAS NARODA", NAJVEČJI
SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR.
DRŽAVAH.

Zanesljivo pride sedaj

denar v staro domovino.

Do dobrega sem se prepričal, da dospejo denarne pošiljatve tudi sada, zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potrebuje pošiljatve v sedanjem času 20 do 24 dni.

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev sorodnikom in znancem v staro domovino.

100 K velja sedaj \$16.50 s poštnino vred.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonij-
skih posestev vseh yelesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

na 20tih straneh in vsaka stran je 104 pri 134 palca velika;

Cena samo 25 centov.

Manjši vojni atlas

obsega devet raznih zemljevidov

na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palcev.

Cena samo 15 centov.

Vsi zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna. Označena so vsa večja mesta, število prebivalcev držav in posameznih mest. Ravno tako je povsod tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Pošljite 25c. ali pa 15c. v znakah in natančen naslov in mi vam takoj odpošljemo zaželeni atlas. Pri večjem odjema damo popust.

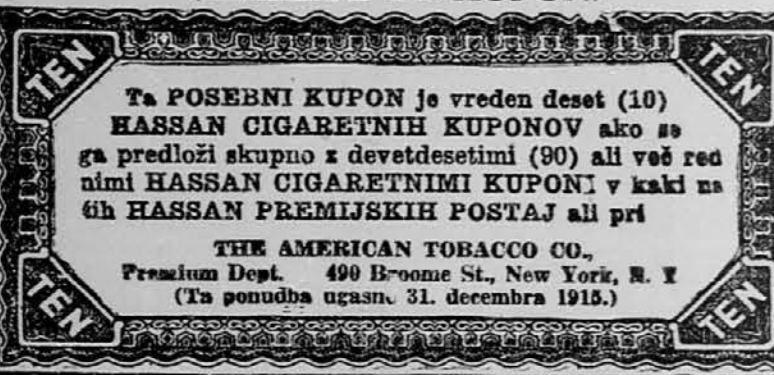
Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street

New York, N. Y.

ZASTONJ

deset (10) HASSAN kuponov
(IZREŽITE TA KUPON)

Ta POSEBNI KUPON je vreden deset (10)

HASSAN CIGARETNIH KUPONOV ako se

ga predloži skupno s devetdesetimi (90) ali več red

nimi HASSAN CIGARETNIMI KUPONI v kaki na

6ih HASSAN PREMIJSKIH POSTAJ ali pri

THE AMERICAN TOBACCO CO.,

Premium Dept. 490 Broome St., New York, N. Y.

(Ta ponudba ugasne 31. decembra 1915.)

Velika vojna mapa

vojskujočih se evropskih držav.

Velikost je 21 pri 28 palcih

Cena 15 centov.

Zadej je natančen popis koliko obsega kaka država
koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i t. d.

V zalogi imamo tudi

Stensko mapo cele Evrope \$1.50.

Veliko stensko mapo, na eni strani Zdru-
njene države in na drugi pa celi svet, cena \$1.50.

Zemljevid Primorske, Kranjske in Dalma-
cije z mejo Avstro-Ogrske s Italijo. Cena je 15
centov.

Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih
držav, kakor naprimer od Italije, Rusije, Nemčije,
Francije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v
platno in vsak stane 50 centov.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.